

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

5 Ağustos Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:163 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

'Türkiye bu protokolün imzalanması, onaylanması ve uygulanmasının..... Türkiye'nin 1960 Garanti, İttifak ve Kuruluş anlaşmalarından kaynaklanan hak ve mükellefiyetlerini haleldar etmediğini beyan eder.'
(Gümrük Birliği Ek Protokolüne eklenen Deklerasyondan)

**TÜRKİYE'NİN GÜMRÜK BİRLİĞİ EK PROTOKOLÜNÜ İMZALARKEN
İLAN ETTİĞİ DEKLERASYONA VERİLECEK BİR TEK CEVAP VARDIR
O DA ŞUDUR:**

KAHROLSUN EMPERYALİZM!

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin
ülkemize empoze ettikleri 1960'tan
kalma emperyalist hakları yok edilmeden,

Ülkemize gerici, NATO'cu, AB'ci, IMF
uşağı "Anavatanları" Yunanistan ve
Türkiye'yi davet eden "Anavatancı" yerli
burjuvalar devrilmeden,

Ne ülke birleşir, ne
savaşlar biter, ne de mal
mülk sorunu çözülür!

Yaşasın Anti-Emperyalist
Birleşik Cephe Hükümeti!

*Belediye Emekçileri Sendikası Başkanı
Tahir Hoca ile Bir Söyleşi*

**"Sermaye, iktidarları eline geçiriyor
dünyanın her yerinde ve
yasaları da kendi istemleri
doğrultusunda çıkartmaya çalışıyor."
Sayfa 6'da**

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Kurgu Mehmet Süleymanoğlu Sayfa 2'de
Neler Oluyor Neler Sayfa 3'te
Londra Mektubu Elif Kara Sayfa 4'te
Parka Ziya Çelik Sayfa 7'de
Görüş Ali Yalçınay Sayfa 10'da
Kavgamız Yusuf Alkım Sayfa 11'de

Kurgu

Mehmet Süleymanoğlu

Bir Defa O Yoldan
Sapmaya Gerek.

Son dönemin en ilginç ve en çok konuşulan siyasi konularından birisi de "CTP'li dostların", nasıl bu kadar hızlı değişebildikleridir. Bu konuda hayretler içinde kalan kesimler haksız da değiller yani. Daha dün kadar aynı alanda, aynı Denktaş'a karşı omuz omuzaydık. Bu yaklaşımına şiddetle karşı çıkıp "yahu biz bunların ne olduğunu zaten bilirdik" diye böbürleneni de görür gibiyim. Ne de olsa "CTP'li dostların" siyasal duruşları bu günlerin hazırlanmasında önemli bir rol oynamıştır.

Bu hafta özellikle "CTP'li dostlar"ı ele almak istememin en önemli sebebi herkesi şaşırtan hızda rejimi sahiplenmeleri olgusudur. Bu sahiplenmeyi sağlayan temel sebepleri de saptamak gerekir ki hala daha ayakta kalan "CTP'li dost" kaldıysa onlara dostça bir uyarı olsun.

Sözü uzatmaya gerek yok. Rum burjuvazisinin tarihsel hegemonya anlayışı bilinen bir olgu. Papadobulos rejiminin de yakın zamandaki yaklaşımları ortada. Bu anlayışın şovenist, bölücü, burjuva anlayış olduğunu ve de emperyalistlerin işine yaradığını sol anlayış, sosyalistler vurgulamaktadırlar. Bu gelişmeler olurken, hatta (çok iddialı olacak ama) Güneydeki olumsuz gelişmeler yaşanırken eşzamanlı olarak Kuzeyde de "CTP'li dostlar" Türk Şovenizmi ile Kıbrıs Türk Şovenizmi'nin kahramanlığını yaptılar. Halen yapıyorlar.

Mazeretleri da hazır. "Papadobulos'un yaptıklarına bak". Yani burjuva gerici siyasete burjuva gerici siyasetle cevap. Ne güzel siyaset değil mi! İşte "CTP'li dostların" vaziyeti.

Peki ama bu anlayışın bu kadar hızlı ve kolay CTP cephesinde yer etmesinin hiç mi maddi temelleri yok? Tabii ki var. Düşünün ki CTP üst yönetiminin tümü, ikinci üçüncü halkadaki "CTP'li dostlar" bu yönetimin bir yerinde yer alarak sistemden çok hızlı bir şekilde nemalanmaktadırlar. Bakanlık, müsteşarlık, müdürlük, v.s v.s yüzlerce koltuk, devlette koltuk, Kitler'de koltuk. İşte bu koltukları CTP'ye bahşedenlerin beklentileri de cabası. Sonuç olarak bu koltuklara oturan onlarca tanıtık dost CTP'li olsa da değerlendirme anlayışım değişmez. Çünkü bu rejim sizi beslediği oranda siz o rejimi sahiplenirsiniz. O rejimi size bahşedenleri de baş tacı yaparsınız. "Milli günlerde" de en

ön saflarda "istiklal marşı" okursunuz.

Oysa bizler meydanlarda bu rejime, rejimden beslenenlere ve rejimin arkasındaki emperyalist güçlere karşı savaşım vereceğimizi hep haykırmamış mıydık birlikte.

Desenize söz havada uçuşur. "Aslolan sistem içinde aldığınız sınıfsal konumdur. Bu konum sizin dünya görüşünüzü ve buna bağlı olarak davranışınızı belirler."

Yahu ben da bilirim sürecin böyle işlediğini. Kızmayın ama gene da kafam bozuluyor!

"Bunlar, ayrıcalıklar ve bol ücretler karşılığında ilkelerini Burjuvaziye satanlardır" der Engels.

Neyse son bir soru sizlere. Bu dostlar son zamanlarda mı döndüler halkın yolundan. Yoksa hiç bu yolu gitmemişlerdi ki dönsünler. Siz ne dersiniz dostlar.

NEDEN ŞİMDİ EURO-TAKSİM?

KSG-KSP siyaseti Kıbrıs sorununa emperyalist zinciri kırmadan "çözüm" getirmeye çalışan örgütlere defalarca önerilerde bulundu.

KSG-KSP, kendi lider partilerinin anlaşıp ortak bir plan oluşturmasından tutun da, Bu Memleket Bizim Partisi önerisine, tüm Kıbrıs'ı kapsayacak BMBP'den tutun da, Annan Planı'nın kayıtsız şartsız kabulüne dair birçok öneri getirdi.

Tüm bu önerilere, emperyalist çözüm heveslisi partilerimiz gülüp geçtiler.

Annan Planı ilk ortaya çıktığında KSG'nin manşeti "Annan Planı, Euro-Taksim Planı" idi.

Bu manşete ve tespite o dönemde partilerimiz gülüp geçtiler.

Bizleri gerçekleri görememekle, yanlış tespitlerde bulunmakla suçladılar.

"Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele" sloganını ortaya attığımız dönemde yine aynı durumla karşılaştık.

Tüm bu suçlamaların nedeni, Kıbrıs sorununa çözümü burjuva-emperyalist sistemde aramaktı.

Ancak süreç ilerledikçe, ortaya attığımız slogan ve önerilerin bir kısmı, içi boşaltılarak ve yine emperyalizmden kopuşu öngörmemeye halel getirmeyecek

bir içeriğe büründürülerek savunulmaya, dillendirilmeye başlandı.

"Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele", "Kendi Evimizin Efendisi Olmak" gibi söylemler, bunun en basit örneklerindendir.

CTP-DİSİ görüşmesinde de buna benzer bir durum yaşandı.

KSG'nin son süreçle ilgili ortaya koyduğu tespitlerden bir tanesi, bu sefer Başbakan Ferdi Sabit Soyer tarafından söylenmek durumunda kaldı.

CTP-DİSİ görüşmesinden sonra, gazetecilere açıklamalarda bulunan Ferdi Sabit Soyer, Kıbrıs'ta gidişatın olumsuzluğuna değinerek, Kıbrıs'ın Euro-Taksim'e çok

yakın olduğunu belirtti.

Bu türde bir açıklamayı hata mı, yoksa bir özeleştirici olarak mı ele almak gerekliliğini sizlere bırakıyoruz.

Ancak Kıbrıs'ın Euro-Taksim'e doğru gidiyor oluşu yeni bir tespit değil.

Annan Planı kabul edilse dahi böyle bir gidişat ufukta görünecekti.

Yani sorun, Annan Planı'nın kabul edilip edilmemesinde değil ki!

KSP'nin 17 Nisan Cumhurbaşkanlığı seçimlerindeki propaganda filmlerindeki Euro-Taksim olgusuna dikkat çekme

çabasını lütfen hatırlayınız.

Bu konuda CTP ile aramızdaki en önemli fark, CTP'nin Annan Planı kabul edilseydi Euro-Taksim gibi bir riskin doğmayacağını ifade etmeye çalışmasına rağmen, KSG-KSP siyasetinin Annan Planı ile de bu sonucun doğacağını önceden görmesi ve halkımızı uyarmasıdır.

Bu konuda CTP ile aramızdaki en önemli fark, CTP'nin Euro-Taksim'e giden yolda emperyalistlerle, özellikle de TC emperyalistleri ile ilişkilerinin rolünün olmadığını kısık sesle söylemeye çalışmasına rağmen, KSG-KSP, emperyalistler ile bağımlılık ilişkilerinin bunda en önemli etkenlerden birisi olduğunu açıkça ilan etmesidir.

Ve bu konuda CTP ile aramızdaki en önemli fark, CTP'nin emperyalizmi yıkmaya angaje olmamış olması, aksine

emperyalist ilişkilerin sistemleştirilmesi, devamının sağlanması üzerine stratejisini ortaya koymuş olması, ama CTP'nin bu siyasetinin Euro-Taksim'e giden yolda etkin olmadığını, bunun "gerçeklere dayanan" bir siyaset olduğunu çaktırmadan belirtmesine rağmen, KSG-KSP siyasetinin gerçeğinin emperyalizmi yıkmak olduğu, emperyalizmin Kıbrıs sorunu gibi milli sorunları çözemeyeceği, onların büyük, devasa bir empoze olmadığı taktirde kendi burjuva-emperyalist planları üzerinde dahi anlaşılamayacakları, çözümün asıl emperyalist ilişkiler çerçevesinde aranmasının boş hayalcilik olduğu noktasındadır.

Evet, Euro-Taksim, ama neden?

Ve evet, Euro-Taksim ama neden şimdi bu durum dillendiriliyor?

Üzerine düşünmemiz gerekmiyor mu?

KSP Eğitim Çalışmaları Yeniden Başladı

Kıbrıs Sosyalist Partisi Siyasi Bürosu tarafından bir süre önce başlatılan ve yoğun gündem nedeniyle kesintiye uğrayan teorik eğitim çalışmaları tekrardan başladı. Sovyetler Birliği Komünist Partisi-Bolşevik Tarihi kitabının bölüm özetlerinin güncel olaylarla

birlikte ele alındığı eğitim çalışmaları iki haftada bir düzenli olarak yapılıyor. Gazeteniz Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek olarak, bu çalışmalardan çıkan özetleri zaman zaman siz okuyucularımıza iletmeye çalışacağız. KSP'li yoldaşlarımıza çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Neler Oluyor Neler...

TÜRKİYE GÜMRÜK BİRLİĞİ EK PROTOKOLÜ'NÜ İMZALADI.

Türkiye NATO'ya üye olabilmek için, Menderes başkanlığı döneminde binlerce gencini KORE'ye göndermiş, orada Amerikalılarla birlikte KORE halkına karşı savaştırmıştı. Bu savaşta Türkiye'nin gencecik insanlarından 700 civarında genç öldü. Onların kaç tane KORELI öldürdüğünü bilmiyoruz. Ama şunu biliyoruz. Bu savaş nedeniyle KORE ikiye bölünmüş durumdadır! Güneyde Amerikan emperyalizmi ordusu ve anlaşmalarla at oynatmaktadır.

1919'da İngiliz, Fransız, İtalyan ve Yunan emperyalizmine karşı savaşan bir Türkiye, bu savaşta Sovyet halklarından destek alan Türkiye, sene 1950'lere geldiğinde Amerika'nın peşinde başka ulusların ve ülkelerin Amerikan hegemonyasına girmesi ve onlar tarafından bölünmesi için asker gönderen NATO üyesi Türkiye haline gelmiştir.

Ülkenin ekonomisi IMF tarafından yönetilmekte ve AB üyeliği de bu yönetim tarafından ayarlanmaktadır.

Türkiye Gümrük Birliği Ek Protokolü'nü imzalayıp, AB üyeliği yönünde ilerlerken, IMF ve AB dayatmalarının sonucu olarak ülke ekonomisi her geçen gün daha çok yabancı emperyalistlerin denetimine girerken, Türkiye ve Kıbrıs, Türkiye halkının başına sarılan bu çorabı değil de Kıbrıs konusunda imzalanan deklarasyonu tartışmaktadır!

Ve dikkatleri bu yöne çekenler de emperyalizme karşı mücadeleden bahseden, Türklüğe laf ettirmeyen, ama ve işin aslında emperyalist uşağı ve de sadece Türkiye'deki değil, tüm dünyadaki Türklerin emperyalist tahakküm altına girmesini örgütleyenlerdir.

Bu böyle bilinmelidir!

VOLKANCILAR VE DEKLARASYON

Volkan yazarları Gümrük Birliği Ek Protokolü'nün imzalanmasına bozuk çalışıyorlar. TBMM'ne ve tüm Türklere çağrı yapıyorlar. "Reddedin bu protokolü" diye! Çünkü KKTC'yi öldürüyormuş! Çok Türk seven baylarımız IMF ve AB'nin Türkiye'deki Türklere nelere mal olduğunu düşünmek bile istemiyorlar. Ne de olsa kendileri de aynı düzenden nemalanıyorlar!

Bu imzanın KKTC'yi yok ettiği lafları ise burjuva milliyetçiliğini azdırmak için edilmiş laflardır. Kıbrıs'ın mevcut uluslararası hukuk çerçevesinde resmen bölünmesini TC'nin de

istemediğini, çünkü böyle bir gelişmenin kendisinin de başına bela açacağını daha önce belirtmiştik. Volkan yazarlarının bu gerçeği bilmemesi imkansızdır. Yani KKTC'yi yaşatmaktan

bahsederek demagojiden başka birşey yapmıyorlar! KKTC fiili olarak yaşatılabilir -uluslararası hukuka rağmen. Ama şu andaki çerçevede TC dahi istemez KKTC'nin Kıbrıs'ı bölerek resmîyet kazanmasını! Irak'ın bile resmen bölünmesine karşısındır TC. Fiilen? O başka bir şey işte!

Yani Türkiye'nin protokole ek olarak ilan ettiği deklarasyon KKTC'yi fiilen yaşatmanın şu andaki tek ve en doğru yoludur, KKTC olayını bir müddet daha sürdürmenin bir yoludur, ve de Volkan'ın demagogları bunu gayet iyi bilmektedir!

Niye bu bağırıp çağırılar o zaman?

KKTC'yi yaşatmanın bir diğer yolu da Tek Yanlı Bağımsızlık İlanıdır. Her ne kadar, KKTC kurularak bunun yapıldığı ilan ediliyorsa da, bu doğru değildir. Şu anda KKTC'nin varlığına rağmen Kuzey Kıbrıs'tan TC sorumludur. İleriye hazırlık yapılıyor. TC 1960'dan doğan tüm haklarını da reddedecek, (veya koruyarak) Kuzey Kıbrıs'tan resmen (fiilen değil) çekilecek, ama 'bağımsız' Kıbrıs Türk Devleti KKTC'nin yerini alacak! Artık TC sorumluluğunda olmayan, Anayasasında 10. madde de olmayan bir KTD! Onu da, büyük ihtimalle gene kimse tanımayacak, ama bir müddet de işler böyle sürüncemede bırakılacak! Kıbrıslı Türklerin bağımsızlığı konusunda edilen lafların ardında böyle bir plan yatıyor olabilir. Volkanla birlikte pek çok Kıbrıslı Türk muhalif kanattan görünen unsurlar bunun hazırlığında yer almaktadırlar.

Ne demiş Demirel? Demokrasilerde çare tükenmez demiş!

TC'NİN AKIL HOCALARI VEYA HUKUK VE DİPLOMASİ ÜSTADLARI

Afrika neyi savunuyor? 1960'a geri dönmeyi!

TC son deklarasyonunda ne diyor?

1960'dan doğan haklarımdan asla vaz geçmem!

Sadece TC mi 1960 kaynaklı haklarından asla vaz geçmeyen?

Yok canım. Bizim Afrikacılar da bu haklarından vaz geçmiyorlar!

Ve de Turgut hoca nezdinde TC diplomasisine akıl veriyorlar!

Sadece kendi hakkını değil de bizim de hakkımızı isteseydin, bak

Papadopoulos'un etekleri nasıl sıkıştırdı! Federasyonu hemencecik nasıl kabul ederdin!

TC diplomasisi Turgut'un bu dahiyane önerisini kabullenmediği için kendini akıllı sanan aptal oluyormuş!

Ha vallahi Turgut! Arkasında MİT'yle, İngiliz-Amerikan diplomasi desteğiyle, ve de yılların örgütlü birikimiyle, başvurabileceği ve de kullanabileceği hukukçular ordusuyla TC diplomasisi senin yanında neyin nesi oluyor ki!

Aslında TC diplomasisinin en büyük sorunu seni keşfetmemiş olmaları!

Ama onlar Soyer ve Talat'ı keşfettiler!

Malum olduğu üzere başbakanımız Soyer yoldaş, N. Beratlı vb diğer YeniDüzen yazarlarıyla birlikte TC diplomasisine bolca akıl verirdi TC'nin de çıkarlarını savunarak Kıbrıs Sorunu'nun nasıl çözüleceği konusunda!

TC diplomasisi onları keşfettiler! 'Onların' verdiği akıl aldı kullandı!

Ve bu sayede Kıbrıs Sorunu hala daha çözülemedi!

Onlar aynı akıl vermeye devam ediyorlar ama, it ürür kervan yürür misali, bir de kervana kervancı başı oldular! Kervanı yürütmek için, Papaodopoulos'u köşeye sıkıştırmak için ne gerekliyse yapıyorlar!

Bizim Turgut hoca hiç meraklanmasın -onun düşündüğü kurnazlıkları, CTP'ninkiler gibi, TC diplomasisi çoktan planlarının binincisi arasına yerleştirdi bile! Depoda duruyor onlar - gerektiğinde kullanmak için!

Tabii planların kullanılması için biraz da halk arasında bilinmesi gerekli!

Hem de 'Urumları' kötülemeye zemin hazırlaması gerekli! 'Urumu' sıkıştırmak gerekli!

Burjuva yazarlar ve siyasetçiler ne için vardır ki??

PAPADOPULOS RUM HALKINA YALAN SÖYLÜYOR

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bugünkü haliyle, bugünkü tanınırlığının TC'nin iki dudağı arasında olduğunu daha önce belirtmiştik! 'Türkiye'nin 4 Mart 1964 tarih ve 181 sayılı kararın altında imzası var.' Öyle ya var! Yani Turgut hoca'nın da belirttiği gibi TC'nin ben garantörlerden biri olarak 1960 KC'sine geri dönülmesini sağlayacağım demeye, bu amaçla

sadece diplomasi değil savaş yapmaya da 'hakkı' var!! (Turgut hoca savaş hakkını unuttu galiba!). İyi ama bunu yapmayan TC. TC'nin bunu yapmasını istemeyen de Papadopoulos! (ve de İngiltere -çünkü aynı şeyleri İngiltere de yapabilir, değil mi Turgut?). Bu şartlarda Papadopoulos nasıl olacaktı da TC'yi veto edecekti? Edemez! Bu şartlarda Papadopoulos nasıl olacaktı da gemilerini, uçaklarını Türkiye'ye yollayacaktı, elçilik açacaktı? Yapamaz! Daha doğrusu TC diplomasisi kendisi için yararını görüp de izin vermedikçe yapamaz!

Kuzey Kıbrıs patlamaya hazır haldeyken, ekonomisi sıkışmışken kapıları neye açtı KC hükümeti? KKTC'yi koruyup kollamak için!

Sadece edemez yapamaz değil! Etmez yapmaz!

Kıbrıslı Rum ve Türk burjuvaları, hem kendi aralarında hem de Anavatanlarıyla el ele vererek, ve herkese malum olması gerekli, NATO çerçevesinde bir yığın haltlar karıştırdılar bu memleketle! NATO çerçevesinde yenen haltlar İngiliz ve Amerikan'la birlikte yenen haltlardır! Ve bu yenen haltları herkes bilir (CTP ve AKEL unuttu tabii ki) ama bunların belgeleri birbirlerinin ellerindedir! İşler kızırsın da bu belgeler su yüzüne çıkarsa ne olacaktır Türk ve Rum milliyetçiliğinin hali bu yörede? Ve de İngiliz'in ve Amerika'nın?

Papadopoulos'un yapacağı bir tek şey vardır -yapageldiği gibi! Rum halkına yalan söylemek! İdare i maslahat yapmak! Ve tabii ki Kıbrıslılar olarak Kıbrıslı Türklere de yalan söylemek!

Doğru muyuz yanlış mıyız Volkancılar? Siz söyleyin!

AFRIKA NE İÇİN?

Eskiden Soyer ve Talat ve YeniDüzen yazarları bu iş böyle giderse TC KC'yi tanımak zorunda

kalacak, biz bütün haklarımızı kaybedeceğiz vb propaganda üzerinden TC diplomasisine akıl verirdi. Burjuva-emperyalist çözüm yolunun ne olduğu konusunda kendilerini TC diplomasisinin akıl hocası pozlarına sokarlardı. İktidara geldiler çenelerini kapadılar! Niye?

Eskiden TC diplomasisinin dolaylı savunucusuydular, şimdi bu işi doğrudan yapıyorlar da onun için!

Eskiden Türk milliyetçiliğini dolaylı yapıyorlardı, şimdi doğrudan yapıyorlar da onun için!

Şimdi Afrika yazarları bu iş böyle

Devamı Sayfa 4'te...

Londra Mektubu

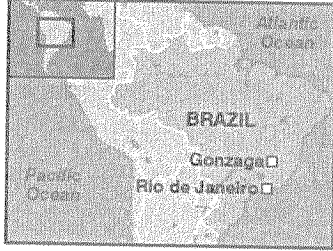
Elif Kara

"İngiliz terörünün
şehidi Jean"

Gonzaga yaklaşık 6,000 kişilik nüfusuyla bir güney doğu Brezilya kasabası. Nüfusunun 1,500'ü geçim derdi ile Avrupa ülkelerine göçetmiş bir kasaba. İşte geçim derdi ile İngiltere'nin başşehri Londra'ya gelmiş olanlardan bir tanesi de elektrikçi Jean Charles de Menezes.

27 yaşındaki Jean Charles de Menezes 29 Temmuz günü ülkesine, kendisini sevenlerin yanına ölü olarak döndü.

7 Temmuz'da Londra metro istasyonlarının ve bir otobüsün

bombalanmasının ve 21 Temmuz'daki bomba girişimleri ardından İngiliz polisi daha sıkı tedbirler alma yönüne gitti. Yolda sırt çantasıyla veya kaba ceketli gördüğü bir çok kişiyi duvara dayayıp yoklamaya başladı.

22 Temmuz günü de aynı şekilde üç sivil polis Menezes'in peşine takılıp metro istasyonuna kadar kendisini takip ettiler. Görgü şahitlerinin anlattıklarına göre de trene binmeye çalıştığı anda yere düşen Menezes'in kafasına 8 kurşun sıkarak öldürdüler.

BBC haberi diğer ajanslardan sonra duyurdu.

Görgü şahitlerinin medyaya yansıyan ifadeleri kafalarda soru işaretleri yarattı.

Daha sonra Londra Emniyet Müdürlüğü ve de İçişleri Bakanlığında yapılan açıklamalar ise şok edici nitelikteydi. Londra Emniyet Müdürlüğü olayın hemen ardından yaptığı açıklamada vurularak öldürülen kişinin Londra'da yapılan bombalama

olaylarıyla ilgisi olduğunu duyurmuştu.

Menezes'in Londra'da yaşayan ailesinin İngiliz Polisi aleyhine dava açacağı açıklamasıyla İngiliz İçişleri Bakanlığı ise Menezes'in Londra'da kalma vizenin olmadığını bir belge ile kamuoyuna duyuruyordu.

Daha sonra Londra Emniyet Müdürü Ian Blair Sir'lüğünü unutmamalı- olay nedeniyle özür dilese de terör zanlısı olarak nitelediklerine karşı davranışlarında bir değişikliğe gitmeyeceklerini açıkladı. Bununla polisin o anki davranışının sorgulanamayacağını ifade etti. Aynı şekilde kendilerinin böyle olaylar karşısında da sorumlu tutulmamaları gerektiğini açıklıyordu. Yağ gibi üste çıkarak sorumluluğu kişilerin kendilerini şüpheli görünüm içerisine koymalarına bağlamıştır. Nitekim Menezes'in giydiği kalın ceket, ceketin altında vücuduna sarılı bomba olabileceği İngiliz polisinin kendisini terör zanlısı olarak

görmesine yol açmış ve bunu da hayatıyla ödemiştir. İngiliz emperyalistleri için durum bundan ibarettir ve halka da verdikleri demeçlerle bunu anlatmaya çalışıyorlar.

Şimdilerde İngiliz polisi Asya görünümü kişileri keyfi uygulamalarla durdurup üstünü arayabiliyor hatta daha da ileri giderek görünüşünden başka

Londra bombalama hareketinde bulunanlarla hiç bir ilişkisi olduğunu belirtecek bir şey olmasa da tutuklayabiliyor.

Teröre karşı tedbir adı altında, Menezes örneğinde olduğu gibi kişinin yaşamını sonlandırabiliyorlar.

Kasabasına tabut içerisinde geri getirilen Menezes ise kasabasında ellerinde "İngiliz terörünün şehidi Jean" pankartıyla karşılandı.

Jean Charles de Menezes her sene emperyalizmin barbarlığı yüzünden ölen 40 milyon kişiden sadece bir tanesidir.

Jean Charles de Menezes

Neler Oluyor Neler...

Sayfa 3'den Devam...

giderse TC KC'yi tanımak zorunda kalacak, biz bütün haklarımızı kaybedeceğiz vb propaganda üzerinden TC diplomasine akıl veriyorlar. Burjuva-emperyalist çözüm yolunun ne olduğu konusunda kendilerini TC diplomasinin akıl hocası pozlarına sokuyorlar. Niye?

TC diplomasinin dolaylı savunucusudurlar da onun için!

Dolaylı yoldan Türk milliyetçiliği yapıyorlar da onun için!

Rüzgar eken fırtına biçermiş. Değil mi Ali!

Hepsi bir arada burjuva-emperyalist dünya düzeninin savunucularıdır da onun için!

KURŞUNA DIZME

Ümit İnalcı Goya'nın Kuşuna Dizme adlı yapıtının çok güzel bir yorumunu yaptı. Yorumunu şöyle bitiriyor: "... Bu resim aslında ayaklanma ve katliamın değil, Goya'nın çürümenin sınırında uyandığının resmidir."

Tüm yurtseverlere de nasip olsun böylesi bir uyanış. Ümit ederiz!

OOOOOOF OOOOOOOOF OF N. Beratlı yoldaş Azerilerle olan kardeşliğimizi derin tarih bilgisiyle ortaya serdi! Ulus devletten vaz

geçti ama Azeri kardeşlerinden vaz geçemedi! Hele ki şimdi komünizm düşmanındırlar, kardeşliğinin haddi hesabı yok! TC ile birleşemedik, AB ile birleşemedik, Azerbaycan'la birleşip de şu ulus devletten kurtulsak ne dersin N.Beratlı?

Ne de olsa bir Sovyet Federasyonunu kursak kursak 'çıkılmaz ayın son Çarşambasında' kurabiliriz. Değil mi ama!

Ki orda bile 'ulus devlet' sorunu çözülüyor!

Bu arada sen o KKTC ulus devleti(??)'nin meclisinde ne yapıyon, hem de 'Urumlarla' eşit hak talep ederekten? Bu

milli eşitlikçilik de neyin nesi oluyor? Ve ulus devlet düşmanı Kazım Akansoy Talat'ın yanında KKTC'nin başında ne yapıyor?

Sen ne zaman Afrika'da yazmaya başlaycan?

SAMİ ÖZUSLU'NUN
ANLAYAMADIKLARI

Çok para kazanmak hirsini anlayamıyormuş Sami. "Mezara mı götürecen be adam" diyor!

Adam CTP'li olursa, YeniDüzen yazarı olursa

böyle olur işte! Kapitali okusaydın hemen girişte görürdün anlayamadığın şeyin cevabını!

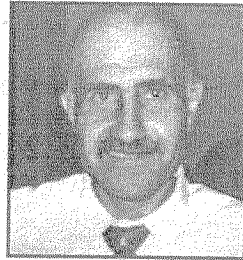
Ne diyor Marks? Siz bakmayın bu dangalak burjuvaların, benim param var o halde herşeyi yapabilirim diye horoz gibi dolaşmalarına, çünkü ve işin aslında sosyal ilişkiler ağını, bir bireyin asla baş edemeyeceği bir gücü temsil eden para bunlara hükmetmektedir. Onlar parayı çalıştırmazlar, para onları çalıştırır! Para onların kölesi değildir, onlar paranın kölesidir!

Şimdi anladın mı niye biriktirip dururlar? Niye daha çok daha çok deyip dururlar. Daha çok para elde etmek için her türlü hali yerler? Burjuva şartlarda paranın mantığı budur çünkü ve de onlar bu mantığa uymak zorunda olan zavallılar! Zavallı caniler!

36 yıllık sorununu böylece çözdüysek ne mutlu bize Sami yoldaş!

Sen de benim kafamın almadığı bir sorunu çöz bakalım -al gülüm ver gülüm değil mi ama!

Bende 36 yaşına geldim sosyalistim diyenlerin, yurtseverim diyenlerin CTP'de işi nedir, YKP'de işi nedir, TKP-BDH'da işi nedir, niye örgütsüz gevezelik ederler

bir türlü anlayamadım.

Şaka şaka. Hemen inanma benim dediklerime! Anlayışım boldur benim!

Sami koltuk hirsini da anlayamamış. Vallahi o konuda en iyi referans CTP'dedir derim ben. Marks'ın bu konudaki bilgisi CTP'lilerle kıyaslanamaz bence! Sorunun cevabını alınca bize de anlat da biz de öğrenelim yeni bir şeyler! Denktaşlara da sorabilirsin tabii ki! Bu konuda sende temas bol! Benim anlayamadığım niye böyle bir konuda cahil kaldığıdır doğrusu! Hiç mi konuşmazsın yoldaşlarınla? Bu ne biçim yoldaşıktır? Konuşup izah etmeseler bile, versinler sana bir koltuk, hemen öğrenirsin nereden gelmiş koltuk hirsini!

ÜNAL FINDIK YOLDAŞ

Mustafa yoldaş kaybettiğimiz için senin, ailenin, tüm CTP'li yoldaşların ve hepimizin başı sağolsun.

BİZİ ÖLDÜREN
BURJUVAZİDİR!

Kanser yapan maddeler tüm çevremizde ve yemeğimizde! Kansere karşı savaş yerine milyarlar ve en iyi imkanlar insanları öldüren savaşlar için harcanıyor!

Zamansız ölümlerin nedeni, zamansız kayıplarımızın nedeni bilâ istisna burjuvazidir!

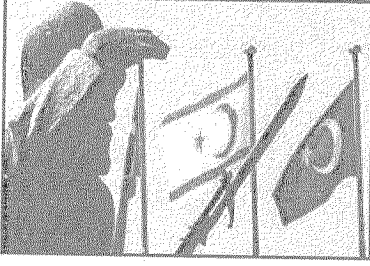
İşçiden Mektup

KİMIN BAYRAMI?

1 Ağustos 2005...

Kimin için hüzünlü,
kimin için mutlu ve
gururlu bir gün?

Böyle bir gün,
hayatlarını yine ezilme
ve sömürölmeyle
geçiren biz işçileri mi
gururlandırır, yoksa
sömürü düzeninin, bu çarkın devamını sağlayanları
mı?

Tabii ki bu düzeni koruyanlar gururlanacaklar. Biz
niye gururlanalım ki?

Fethedenler, "direndik" diyenler ve ne kadar
milliyetçi söylem varsa kullananlar, "vatan millet
Sakarya" nutuklarıyla hala daha insanları
kandırmaya çalışanlar gururlanıyorlar ve hatta bizim
adımıza...

Bize hiç sormadan. Sorsalar ne derdiniz?

Biz emekçiler yine çalışmaya devam ettik. Birileri
kutlarken milli ve sınır ötesi bayramlarını, bizler yine
fabrikalarda, atölyelerde, inşaatlarda, yani yaşamın
her yerinde çalışmaya devam ettik.

Bu bayramlar kime? Biz işçilere mi?

Öyle düşünen varsa baksın bir daha o her yere
asılan afişlere, afiş asılamaz denilen yerlere bile
asılan afişlere (biz assak kıyamet kopardı). Elinde bir
silah, yüzü boyalı komando askeri.

Sizce emekçiler için midir bu bayram, yoksa
sermayenin, kullarının milliyetçilik gibi duyguları
kabartarak, ırkçılık ve faşizm için mi bu bayram?

Ben eminim biz emekçiler için değil...

İşçilerin, emekçilerin, ne milleti vardır, ne de vatani.
İşçiler nerede karınlarını doyurursa, nerede ekmek
bulur ve geçinirse orasıdır vatani... Milletine gelince,
işçilerin milleti yok dedik ya, çünkü işçiler millet değil,
bir sınıftır. Ezilenlerin, sömürülenlerin sınıfı, gerisi
hep hikayedir işçiler için. 1571'de fethettik diyen
Osmanlı zamanında yaşayan küflenmiş beyinliler,
1878'de İngilizler'e Kıbrıs'ı halkıyla birlikte sattıklarını
neden saklıyorlar? TMT ile direndik diyenler,
kendilerinin öldürttüğü Kıbrıslı Türk ve Rum insanları
neden söylemiyor? Geçmişin açıklamasını halka
sunmuyor?

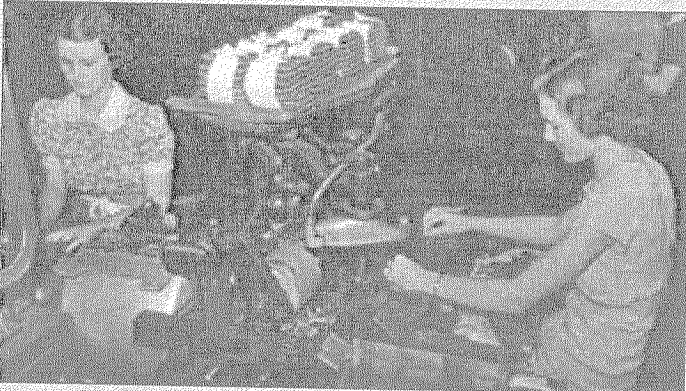
Kumlardan çıkarın artık başınızı, emekçiler
aydınlanıyor, görüyorlar artık gerçekleri. Sizlerin
sermayenin ve emperyalizmin uşakları olduğunuzu...

Biz varken sizlerin yalanlarını hep tıkayacağız
ağızlarınıza...

1 Ağustoslar biz emekçilerin bayramları değil,
emperyalizmin ve yerli sermayenin gerçekleri
gizleme bayramıdır...

Ufukta kızıl bir güneş doğuyor, o güneş
aydınlatacak dünyamızı. İşçilerin kendi elleriyle işte o
zaman kutlanacak gerçek bayramlar. İşçi sınıfının,
ezilenlerin kurtuluş bayramı. O günler için hiç
durmadan ezilenlerin kavgasını yükseltelim!

Emeğin Resmi

İşçiler Kıbrıs Sosyalist Partisi'nde Örgütlenmelidirler

Gazetemizin düzenli okuru olan bir işçi
arkadaşımızdan yaşam koşullarını anlattığı,
sorunlarını ve sitemini dile getirdiği bir yazı
aldık. İşçi arkadaşımızın sorunlarını paylaşmak
ve beraber çözümler üretebilmek için de
yazısının devamında biz de özet olarak fikrimizi
belirttik. İşçi arkadaşımızın yazısını ve bizim
yorumumuzu aşağıda sizlere sunuyoruz.

"SÖMÜRÜLÜYORUZ!"

Ben bir restoranda çalışıyorum. Ama
patronlar bize kötü davranıyorlar. Onlar
haklıymış gibi bizi resmen sömürüyorlar.

Biz hergün sabah saat 08:00'de işe gidiyoruz,
ama bizim daha erken gelmemizi istiyorlar ve
akşam saat 22:00'ye kadar çalışmamızı
istiyorlar.

Biz de garson ile bu konuyu konuştuk ve
buna karşı çıktık. "Bizim sabah erken
gelmemizi istiyorsunuz, akşam gece yarısına
kadar çalışmamızı istiyorsunuz, yani 15 saat.
Biz hangi devirde yaşıyoruz?" dedik. Bizim de
dinlenmeye hakkımız yok mu, her işimizi biz
yapıyoruz!

Patronun ortağı, "Bir tarafınız mı kalktı?!" diye
bağırdı bize. Onların cevabı gecikmedi. "Beyler
isteyen çalışsın istemeyen defolsun gitsin"
dediler bize. "Siz çalışmazsanız başkaları
çalışır."

Yani bizi kapı önüne koyacaklar. Bizim
elimizden birşey gelmedi ve mecburen
çalışmaya devam ettik. Ama bu olaydan sonra
bize karşı tavırları çok değişti. Herşeyimize
karşıymaya başladılar. Bize hiç rahat yoktu. Bizi
daha fazla çalıştırmaya başladılar. Yemeğimize
bile karşıyorlar. Bu bizim zorumuza gitti. Biz iki
üç gün restoranttan yemek yemedik.
Gidip marketten birşeyler alıp yedik.
Tabii bu da onların işine geliyordu.
Yani benim işim saat 20:00'da
bitiyorsa ve bana fazladan iki saat
çalıştırıp aynı maaşı veriyorsa, bu
sömürü değil de nedir?!

Çalışma izni masraflarını biz
karşılayacakmışız. Aylık ödemelerini
de biz yapacakmışız. Bunu neden
yapıyorlar? Biz çalışmaya mecburuz
da ondan! Bizi istedikleri gibi
çalıştırıyorlar. Hatta benimle birlikte
çalışan arkadaşım patron ve
ortakları ağır hakaret ve küfürler
ediyorlar.

İş bitti ve eve gittim. Bütün bu sorunlar
aklımda hala. Pansiyonda kalıyorum. Orası da
çok kötü bir yer. Yerler pislik içinde. Kaç kişi
kalıyor belli değil. Bazen de sular kesik. Yani
hem işler kötü, hem de yattığımız yerler
sağıksız.

Biz Pazar günleri de çalışıyoruz. Bize hiç tatil
yok. Bu burjuva patronlar hiç düşünmez mi bu
insanların dinlenmeye ihtiyacı var mı, bu
insanlar ne şartlarda yaşıyorlar, çamaşırlarını
nasıl yıkıyorlar, zamanları oluyor mu diye?!

Bunu onlar bilemez. Onların arabaları var,
evleri var, paraları var, herşeyleri var. Ama
bizim elimizde hiçbir şey yok. Sömürülüyoruz!
Bunu anlayamaz onlar. Gözlerini para hırsı
bürümüş. İnsanların nasıl ezildiğini, acı
çektiğini görmüyorlar.

Bizi sömüremeyeceksiniz artık, burjuva
faşistleri!"

Gazetemizin düzenli okuru olan bir işçi
arkadaşımızın bize yazması oldukça sevindirici
bir durum. Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, işçilerin,
emekçilerin gazetesidir. İşçi arkadaşlarımız
gazetemize düzenli ve çokça yazılar
gönderdiklerinde, oldukça verimli sonuçları
olacağından kuşkuları olmamalı. İşçi
arkadaşlarımız, her gün kendi aralarında
yaptıkları sohbetleri, tartışmaları, dertleşmeleri
gazetemize yansıtabilirler. Böylelikle onların
sorunlarını biz de paylaşmış, beraber tartışarak
çözümler üretmeye çalışmış oluruz.

İşçi arkadaşımızın yazdığı bu yazıya biz de
birkaç cümleyle katkıda bulunalım istedik.

Gazetemizin sayfalarında defalarca
belirttiğimiz gibi, içinde yaşadığımız dünya (her
sene 40 milyon insanın savaşlardan, açlıktan,
susuzluktan ve basit hastalıklardan öldüğü
dünya), ve özelde de ülkemiz Kıbrıs, insanın
insan üzerindeki sömürüsüne dayanan,
toplumsal üretim yapılırken özel mülkiyetin
olduğu, özellikle de işçilerin emeklerinin
sömürülmesi üzerinden, emek ile sermaye
arasında ortaya çıkan çelişkinin ürünü olan bir
sistemle yönetilmektedir. Ülkemiz Kıbrıs, dünya
emperyalist sisteminin oluşturduğu zincirin bir
halkası durumundadır. Ve içinde yaşadığımız
bu sistem, ülkemizde yaşayan işçilerin
milliyetlerine, dinlerine, dillerine bakmaksızın
varlığını sürdürmek için tüm işçilerin emeklerini
sömürmek zorundadır. Böylesi bir sistemde,
iktidarı elinde bulunduran sınıf olan burjuvazi,
işçilerin yaşamlarının iyileşmesini, işçilerin
sorunlarına çözüm bulmayı düşünmez. İşçilerin
sorunlarını burjuvazi yaratır. Burjuvalar için
mühim olan tek şey, maksimum kârdır!

İşçilerin patronlarıyla ikili ilişkileri ne kadar
sıcak, samimi, iyi olsa da, ya da öyle görünsün
de, yani bir patron ne kadar insancıl ve iyi
görünürse görünsün, bu onun çalıştırdığı
işçilerin emeklerinin sırtından geçimini
sağladığı, onları sömürdüğü ve dolayısıyla da
onları esasında insan yerine bile koymadığı
gerçeğini değiştirmez. Patronlar, var olabilmek
için bu emek sömürüsünü gerçekleştirmek
zorundadırlar çünkü. İşçi arkadaşımızın
çalıştığı yerdeki patronu da, işçilere güler yüz
bile göstermeyerek, hatta onlara hakaretler,
küfürler savurarak, işten çıkarma tehditleri
savurarak yaşamını devam ettiren türden bir
patron.

Yukarıda bahsettiğimiz gibi,
patronlar için, daha doğru
söyleyecek olursak burjuvazi için
esas olan, maksimum kârdır.
Maksimum kâr için işçileri daha
fazla çalıştırmaları, çalışma izni
masraflarını tümünden işçilerin
sırtına yüklemeleri de, bu açıdan
düşünüldüğünde pek de abes bir
durum değil. Kaldı ki, işyerindeki
patron, işçileri 8 saat çalıştırırsa,
çalışma izni masraflarını,
sigortalarını ödese bile, yine
işçilerin emeklerini sömürerek

kârını elde eder. Mesela bir işyerinde 5 işçi
çalışıyor. Üretimin tamamını işyerindeki o 5 işçi
yapıyor. Ve işyerinin kasasına günlük 2 Milyar
para giriyor. 5 işçinin günlük ücretleri de
toplama, haydi diyelim ki 250 Milyon. Üretimin
yapılması için gerekli masraflar da diyelim ki
günlük 300 Milyon. 2 Milyardan eksilen miktar,
550 Milyon. Nereye gitti 1 Milyar 450 Milyon?
Patronun cebine. Dolayısıyla patron yine kâr
ediyor. Bu sistemde emek ile sermaye çelişkisi
de basitçe ele alırsak, böyle işliyor. Bu sistemi
böyle işliyor. Ama işte, maksimum kâr için
patron işçileri daha fazla çalıştırıp aynı ücreti
verebiliyor, çalışma izinlerinin masraflarını
tümünden işçilerin sırtına yükleyebiliyor.

Buna dur demek gerekli, doğru! "Bizi
sömüremeyeceksiniz artık" demek gerekli, o da
doğru! Fakat bunu nasıl başaracağız?

İşçilerin ekonomik taleplerini dile
getirebilecekleri, mücadele edebilecekleri,
birleşebilecekleri sendikaların olması ve
işçilerin sendikalarda örgütlenmeleri şart.
Sendikal mücadele, işçilere deneyim
kazandırır, işçilerin birliğini ve örgütlülüğünü
artırır.

Fakat sendikal mücadele, bu sömürüyü
ortadan kaldıramaz. Bu sömürüyü ortadan
kaldırabilmek için, bu sistemi yıkıp, yerine
işçilerin olan bir sistem kurmak gereklidir.

Bunu başarabilmenin yolu da, işçilerin, kendi
partisinde, sosyalist partide birleşmeleri,
örgütlenmeleridir.

İşçiler, bu sömürüyü ortadan kaldırmak
için Kıbrıs Sosyalist Partisi'nde
örgütlenmelidirler.

Belediye Emekçileri Sendikası Başkanı Tahir Hoca ile Bir Söyleşi

KSG: İşçilerinizin çalışma koşulları ve hakları nelerdir? Bunlardan bahsedebilir misiniz biraz?

Tahir Hoca: Sendikamıza bağlı on tane belediye vardır. Bu belediyeler tabii ki orada çalışan arkadaşların birbirleriyle eşit olarak ücret ve sosyal hak almaları şu andaki yapı itibarıyla mümkün değildir. Bu da belediyelerin bütçelerine ve ekonomik güçlerine dayalı olarak gelişir. Belediyelerin bütçeleri ve ekonomik pozisyonlarından dolayı talepleriniz artar. Bir de geçmiş yıllardan gelen bir birikim olarak farklı farklı ücret ve sosyal haklar olmasından dolayı bunları geliştirmekte zorlanıyoruz. Ekonomik olarak da tabii ki belediyelerin bütçesine bağlı olarak da.

KSG: Yani özel olarak da işçiler üzerinden hak olarak konuşursak yani sosyal sigortası ihtiyacı sandığı veya iş kazası sigortası gibi haklarından bahsedecek olursak neler söyleyebilirsiniz?

Tahir Hoca: Şimdi şöyle söyleyeyim, esas en büyük sıkıntı burada. Yani bugün devlet kanalıyla işçiler sömürülüyor. Onu söyleyebilirim size. Örneğin Lefkoşa Belediyesi'nde ihtiyat sandığı ve sosyal sigorta yatırımları rutin olarak yatırıyorken devlete, örneğin Lefke Belediyesi ve Erenköy belediyesi bunlar bana bağlı olan belediyeler ama- bizim dışımızda olup da yine de başka sendikalarla üye olan veya olmayan belediyelerdeki çalışanların ihtiyat sandığı ve sosyal sigortası yatırmıyor. Bugün çalışan bir emekçi işten ayrılacağı zaman, sadece işveren o günün koşullarında kendisine ödemesi gereken rakam neyse, onu götürüp yatırıyor ve o adam onu almaya çalışıyor. Tabii bunda da çok zorlanıyorlar. Çünkü, birçok küçük belediyeler de bütçelerini zorluyor, yatırmıyorlar. Devlet de buna göz yumuyor ve çalışanın maaşından kesilen kendi katkılarını dahi bırakın işverenin katkılarını, kendi katkılarını dahi- insanların hanesine yatırılmıyor. Bu da çalışanın en büyük kaybidir. Bu konuda geçmişte sigortalılar dava etmişler Lefke Belediyesi'ni Bizim elimizde belgeler de vardır bu konuda. Mahkeme belediyeyi suçlu buldu ama geçmiş hükümet dururken, bakanlar kurulu kararıyla bir karar çıkardı,

"Sermaye, iktidarlara eline geçiriyor dünyanın her yerinde ve yasaları da kendi istemleri doğrultusunda çıkartmaya çalışıyor."

"belediyeler kamu malıdır, dolayısıyla haciz getirilemez". Ve yöneticiler de hiçbir şekilde suçlanmadı. Ve bu bugünlere kadar taşındı. Örneğin bugün Lefke Belediyesi'nin yaklaşık bundan 1 yıl kadar önce yaptığımız hesaplamalarda 1.5 trilyona yakın ihtiyat sandığı, sosyal sigorta borcu vardır. Ve bu, ödenemeyecek durumdadır. Yani devlet buna bir çözüm getirmese, kesinlikle bu çalışanların hepsi mağdurdur! Bir başka anomali, yanlış da yanlışla temizliyoruz. Erenköy Belediyesi'ndeki çalışanlara yıllarca ihtiyat sandığı, sosyal

sigorta yatırımları yapılmadığı için hiçbir menfaatten faydalanamazlar. Örneğin, sosyal sigortalardan... Ve bu insanlara yoksulluk kartı verilerek hastanede tedavi görmeleri sağlandı. Halbuki adam bilfiil çalışıyor, ama kendi yatırımı olmadığı için bundan faydalanamıyor ve başka bir anti-yasal uygulamayla bu insanlara yoksulluk kartı veriliyor ve işte sadece gidilsin, tedavisi yapılsın diye böyle bir uygulama yapılıyor. Ama bununla da olmuyor. Çünkü ilaç alacağı zaman hastaneden alamıyor. O kartla hastaneden ilaçlarını alamıyor. Bu tür anomallikler vardır ki bizce en büyük sıkıntı; yani belediyelerin, çalışanların içinde bulunduğu en büyük sıkıntı, kimi yerlerde yatırılabilir. Örneğin Gönyeli'de yatırılıyor, Lefkoşa'da yatırılıyor ama birçok belediyede maalesef bize bağlı olsun veya olmasın bunlar yatırılmadığı için çalışanlar tamamen sömürülüyor. Bu da bir şekilde çalışanların baskı altında tutulmasını sağlıyor. Her seçim dönemi geldiği zaman; "Tamam yahu, sen idare et de biz seninkini yatıracağız" diye oylarını çalmaya çalışıyorlar insanların. Yani her türlü baskı aracı olarak da kullanılıyor bu istismar. Ve devlet de buna göz yumuyor. En önemlisi bu. Devlet göz yumuyor buna. Devlet hırsızlık yapıyor. Çalışanı sömürüyor. Olay buradadır.

KSG: Biz belediye işçileriyle de konuştuk. Bir belediye işçisinin bize bahsettiği bir konu vardı. İş kazasında eli kırılıyor ve sigortaya gidiyor. Sigortayla anlaşmalı kendisi. Sigorta da kendisine ya sakat kalacağını ya da öleceğini söyleyerek, ona göre bu parayı karşılayacağını söylüyor. Böyle bir olay duyduk. Bu olayın doğruluğu yanlışlığı tabii anlatışa da bağlı ama, bu konu hakkında da görüşlerinizi alabilir miyiz?

Tahir Hoca: Şimdi şöyle söyleyeyim; bizim bu yaptığımız sadece Lefkoşa Belediyesi'ndeki bir uygulama. Bu, ekstrasından yaptığımız bir sigorta. Yani sosyal sigorta kurumuna bağlı değil. Yasa bunu getirir; yasa der ki, bütün kazalarda iki gününü belediye öder, çalıştığı işyeri öder, geriye kalanı sosyal sigortalara bağlanır. Çünkü bütün yatırımları ordadır. Ha, yatırım olmayan yerde, işte böyle sıkıntılar vardır. Biz Lefkoşa Belediyesi'nde ne yaptık? Lefkoşa Belediyesi'nde ekstrasından iş kazası hayat sigortası diye bir sigorta yaptırdık belediyeye. Bu ekstra bir şeydir. Bunu algılamak gerekir. Bu da şeye benziyor; nasıl insanlar gidiyor da kendilerine hayat sigortası yaptırıyor herhangi bir şirketten, tabii o sigorta şirketinin kendine has, özgü, birtakım kıstasları vardır. O kıstasların içerisinde değerlendiriliyor. Şu ana kadar bir kişiye ödeme yaptı sigorta bizim belediyemizde. İki yıldır biz bu uygulamayı yapıyoruz. O da, çöp kamyonu bir arkadaşımızın parmağını kıstırmıştı ve şuradan küçük bir parça koptu. Tüm parmağı koptu diye kabul edildi ve 1.5 milyar ekstra tazminat parası ödendi. Şimdi o kıstasların içerisinde kırık, çıkık ve o tür şeyler varsa, sigorta şirketi bunu ödemekle yükümlüdür. Ama o kıstasları onlar belirliyor. Yani bize o kıstaslar konusunda herhangi bir bilgi gelmedi. Ama tabii ki bana böyle bir şey gelmedi.

İş kazalarını aslında en aza indirmemiz gerekiyor. Biz bu tür uyarıları sürekli yapıyoruz belediyelere fakat hiçbir şey yok. Hiçbir iş yerinde. Sadece belediyelerde de değil, güvenlik tedbiri yoktur. Bizim ülkemizde insana değer verilmiyor. Bu ülkede nasıl daha çok sömürüm diye bakılıyor insana.

Yani siz öğrenci çalıştırıyorsunuz, tamam belki katkı olsun diye yaptırıyorsunuz ama bu çocuklar başka yerlere yani kaza riski en az olan yerlere verilmeli ki, sonradan bir problem olmasın. Zaten bir işe başlarken o iş önce tahlil edilmeli riski ne kadardır, bu vasıflara sahip işçimiz var mıdır diye. Bu işe başlamadan önce yapmamız gereken şeydi. Tabii ki bizde böyle bir şey yok. Bizde direktif verilir. Belediye

Başkanı arar şube amiri arar al eline şunu yap bu işi denir. Ama bakılmaz ki bu adam bunu yapabilir mi diye.

KSG: Zaten bunu her iş alanında da yaşamıyor muyuz? Öğrencilere asgari ücretin yarısını veriyor ve yatırım da yapmayıp bu insanları çalıştırıyor... Bugün belediye asgari ücreti tam olarak yatırıp, sigorta yatırımını da yapmaktansa, öğrenciyi alıp bu tarz ağır işlere çok daha yararlı görüyor.

Tahir Hoca: Bunlar emeği sömürmenin yollarından bir tanesidir. Dolayısıyla işveren her zaman işverendir. Nasıl sömürüm diye hesaplar. Onun yolunu da yasalar doğrultusunda bulur ve uygular. Maalesef, yasalar eğer bu ülkede değişmezse, bunun sonu yok. Her zaman sömürülecektir.

KSG: Yasaları koyan da zaten işverenin devletidir.

Tahir Hoca: Evet, kesinlikle.

KSG: KKTC ve KC hükümetleri, AB'ye uyum adı altında yasalarda ve işyerlerinde pek çok değişiklikler yapmaktadır. Burjuvazinin örgütleri ise, mesela KTTO gibi, böylesi çabalara, AB'ye uyum adı altındaki yasalara katkı sağlamaktadır. Ve tabii ki burjuvazinin örgütleri, burjuva milli temelde, ayrılık temelinde bunları

yapmaktadır. Sendikanızın aynı yönde bir çabası var mı? Ve işçilerin örgütlü olarak ayrılık değil de, birlik temelinde, işçi sendikalarının tüm Kıbrıs'ta birliği temelinde işçi

haklarının eşitlenmesi için bir çabanız var mı? Bu çaba çerçevesinde kendi sendikanızın bir tek Kıbrıs sendikasında, daha büyük bir enternasyonalist sendika, deyim yerindeyse eritilmesine karşı çıkar mısınız? Yoksa bu yönde bir gelişmeye destek sunar, üyelerinizin desteğini de alır mısınız?

Tahir Hoca: Olay bir bütün aslında. Sadece tek açıdan bakmamak lazım olaya. Son dönemlerde dünyada gelişen sermayenin globalleşmesi ile ilgilidir bu olay. Bir bütün olarak gelişiyor. Yani dünya üzerinde bir bütündür. Sermaye, iktidarlara eline geçiriyor dünyanın her yerinde ve yasaları da kendi istemleri doğrultusunda çıkartmaya çalışıyor. Yani AB yasaları, AB'ye uyum yasaları

Devamı Sayfa 9'da...

Park a

Ziya Çelik

PLAKET, GÜLÜMSEYİŞ VE ZAFER İŞARETİ

Geçtiğimiz günlerde Özker Hoca için Bu Memleket Bizim Platformu'nun düzenlediği Onur Gecesi'ndeydik.

Çeşitli partilerden, sendika ve örgütlerden insanların katıldığı gecede duygusallık hakimdi.

Konuşmalar yapıldı, şarkılar söylendi ve Özker Hoca'ya mücadelede katkılarından dolayı plaketter verildi.

Gece, alkışlar ve

sloganlarla sonra ererken, salondan kafamızda düşüncelerle ayrıldık...

Burada Özker Hoca'nın gecede yaptığı siyasî tespitleri, Özker Hoca ve BKP'nin siyasi-ideolojik duruşunu, hatalarını, eksiklerini vs'yi işleme niyetinde değilim.

Bu, çoğu defa yapıldı, yapılıyor, yapılacak da...

Benim işlemek istediğim, Özker Hoca için gece boyu övgüler düzen, sahnede Özker Hoca'ya sıkı sıkı sarılan, O'nu öpen, kucaklayan kimilerinin nasıl bu kadar rahat olabildiğidir.

Özker Özgür, uzun yıllar CTP'nin başkanlığını yaptı.

Görüşlerini, tespitlerini, ideolojisini onaylarız ya da onaylamayız ama CTP'ye büyük emek verdi.

Ve günü geldi, CTP'de hakim olan yeni kliğin, hizibin (adına ne dersiniz deyin) hismından kurtulamadı ve partiden ihraç edildi.

Şu anda CTP milletvekilleri Yenidüzen sayfalarından "Özker Hoca CTP'ye geri dön" martavalları okuyorlar.

Sanki Özker Hoca kendi isteğiyle CTP'den ayrılmış gibi...

Şu anda CTP yöneticileri, Özker Hoca'yı ziyaret ediyorlar, geçmiş olsun

dileyip, mücadeleye katkılarından dolayı teşekkürlerini iletiyorlar.

Şu anda Özker Hoca'ya sayfalarını kapamış olan Yenidüzen, Özker Hoca'ya kendi yazılarının da bulunduğu eski Yenidüzen'leri çerçeveletip hediye ediyorlar.

İnsan, "bu kadar da olabilir mi?" diye düşünüyor...

Demek ki oluyormuş...

Ben bir CTP'li olsaydım, partiden ihraç edilen birisine (ihraç eden klik hala yönetimdeyken ve onlarla birlik içindeyken) "Özker Hoca CTP'ye geri dön" nutukları çekmezdim...

İnsani anlamda geçmiş olsununu diler, imkan olursa yanlışlar, doğrular üzerine bir tartışmaya girmeye çalışırdım.

O kadar...
Ötesi değil...

Özker Özgür'ün, BKP'nin siyasi-ideolojik çizgisini benimsemiyorum.

O çizgiyle mücadele etmek de yaşamın bir gerçeği...

Ancak bu durum, CTP'nin gerçekten de "bu kadar da olmaz" dedirten hareketini eleştirmemek gerekliliğini dayatmıyor.

O gecede Ali Gulle'nin Özker Özgür'e plaket verirkenki halini görenler bilir...

Plaketi verdi, kucaklaştı, Özker Hoca'yla el ele tutuştu ve gülümseyerek zafer işareti yaptı.

Acaba Ali Gulle "Özker Hoca'yı partiden attık, zafer bizimdir" mi demek istedi?

Ne dersiniz?

HAVADA UÇAN, KARADA KAÇAN, DENİZDE DOLAŞAN!!!

Biz TC'nin emperyalist bir ülke olduğunu, emperyalist amaçlar için faaliyet gösterdiğini, Kıbrıs'ın da bunun bir parçası olduğunu söylediklerimizde, sağdan ve de soldan eleştiriliriz de, kimse de dönüp TC yöneticilerinin dediklerine bakmaz!

Pendik'te gemi indirme töreninde konuşan Genel Kurmay Başkanı Özkök Paşa bakınız neler neler söylüyor;

"Denizler günümüzde de hammadde kaynakları dünya pazarlarına en ekonomik erişim ortamını sunmaktadır. Bugün için deniz ulaştırması demir yolundan 3, kara ulaşımından 7 ve hava ulaşımından 21 kat daha ucuzdur"

"Dünya enerji kaynakları içerisinde en önemlisi olan petrol, üretim havzalarından boru hatlarıyla deniz kıyılarındaki dolun noktalarına getirilmekte ve buradan da büyük tankerlerle dünya pazarlarına nakledilmektedir"

"Bu bağlamda Türkiye, Balkanlar, Karadeniz, Kafkasya, Ortadoğu ve Kuzey Afrika arasında doğu-batı, kuzey-güney eksenlerindeki yarımada coğrafyası ile dünyanın sayılı jeostratejik, jeoekonomik odak noktalarından birisidir. İnşası yakın zamanda tamamlanan Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı Türkiye'nin enerji kaynaklarının dünya pazarlarına çıkış noktası olma özelliğini daha da pekiştirecektir"

Yani Paşa diyor ki, bölgede emperyalist çıkarların gerçekleşmesi için, denizler çok önemli. Ticaret, dünya pazarlarına ulaşım için denizlere de hakim olmak zorundayız. Önemli yeraltı zenginliklerinden olan petrol ve doğalgaza hakim olmak demek, neredeyse dünya pazarına hakim olmak demektir bir anlamda.

Emperyalist çıkarlar, hem askerî, hem de ekonomik çıkarlar için denizlerin önemi büyüktür. Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) için de büyüktür değil mi Paşa? NATO için de önemli bu denizler değil mi Paşa? Mesela Irak'a çıkartma yapmak, denizden karaya roket yağdırmak için de denizler önemli değil mi Paşa? (Bak ABD'ye) Rakip devletlerin elinden kâr kapılarını kapmak, onları zayıflatmak ve güçlü bir bölgesel emperyalist güç olmak için de denizler önemli değil mi Paşa? Kıbrıs da bunun bir parçası değil mi Paşa? Ve de bu çıkarlar için savaşmakta yine denizler önemli değil mi Paşa?

Bakınız Özkök'ün ardından konuşan Oramiral Özden Örek neler diyor;

"Denizlere olan yaşamsal bağımlılığımız ve denizlerdeki hükümlerlik haklarımızın korunması ihtiyacı, caydırıcı bir deniz kuvvetlerine sahip olmamızı zorunlu kılmaktadır"

Al sana savaş çığırtkanlığı.

Al sana emperyalist çıkar dalaşlarından başarılı çıkmak için silahlanma hırısı.

Barbaros Hayrettin Paşa mübarek...

TC'nin Kıbrıs'ta yaptığı askerî deniz tatbikatlarında gururla hazırda geçen KKTC kurmayları, yöneticileri;

Emperyalistlerin bu faaliyetleri canınızı, onurunuzu acıtmıyor mu?

Bakınız paşalar niyetlerini açıkça ortaya koyuyorlar.

"Barış, güvenlik" laflarıyla dolu açıklamalarınız gerçeği yansıtmıyor.

Gerçek olan, karada, havada, denizde, hatta imkanı olsa uzayda bile hakimiyet kurmak isteyen, bunun için savaşlar çıkartıp milyonlarca insanı öldürmeye işten bile saymayacak olan, burjuvalarının çıkarlarını maksimuma çıkarabilmek için binbir türlü yol deneyenlere karşı çıkmanın zamanı gelmedi mi?

Onların karada, havada, denizde, ekonomide, siyasette, kültür-sanatta yaşamın her alanında olmaları, bizlerin güvenliğini değil, güvensizliğini, canımızın her an namlunun ucunda olduğunu garantiliyor!

Bir musibet bin nasihatten iyidir derler.

1963, 1974 vs vs vs...

Daha kaç kere musibet???

Biz nasihatten usanmayız.

Ancak anlaşılan o ki, siz de musibetleri kerametmiş gibi göstermekten usanmıyorsunuz.

NEDİR BU ANLAŞMANIN HÜKMETİ?

Geçtiğimiz günlerde ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice ile Kıbrıs Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı Yorgo Yakovu, "kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi" adlı bir anlaşmaya imza attılar.

Anlaşmaya göre ABD'nin son dönemde "önemle üzerinde durduğu" kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi için iki taraf da üzerlerine düşmeyi taahhüt ettiler.

Bu anlaşmanın yanı sıra bir de "güvenlikle ilgili anlaşma"nın imzalanması da iki tarafın da güvenlikten ne anladığı sorusunu gündeme getirdi.

ABD'nin güvenlikten anladığı şey, tüm dünyada kendi barbarlığına karşı çıkışların engellenmesi, muhalefetin susturulması, başkaldırı ve bölgesel isyanların ezilmesi, bunun için yerel işbirlikçi paramiliter kuvvetlerin kullanımından tutun da, mini darbelere, direkt işgalden tutun da liderliklerin satın alınmasına kadar çeşitli yöntemler kullanmak gibi olaylardır.

Acaba KC hükümeti de bu görüşleri paylaştığı için mi bu anlaşmaya imza attı?

Peki kitle imha silahlarına ne demeli?

ABD'nin dünyadaki en büyük kitle imha silahlarını elinde tutan bir

güç olduğunu hatırlarsak, bu meselenin de "güvenlik sorunu" gibi bir bahaneden ve yalancılıktan ibaret olduğunu görürüz.

Peki KC hükümetine ne demeli?

Eğer KC hükümeti yaptığı "anlaşmanın" gereklerini yerine getirmek istiyorsa, öncelikle İngiliz üslerine el koymalıdır.

İngiliz üslerindeki nükleer silahları imha etmelidir.

Yoksa ABD'nin "nükleer silahların yayılmasının önlenmesi" projesinden kastı kendisinin ve müttefiklerinin dışından tırnağına kadar nükleer silahlanırken, diğerlerinin silahlanmasına engel olmak mı?

KC-ABD "anlaşmasının" esas yüzü buyusa, İngiliz üsleri için sınırlı demektir.

Bu dünyada herşey göreceli...

Anlaşmalar da, ilkeler de, niyetler de burjuva-emperyalist çıkarlara bağlı olarak göreceli...

"Nükleer Silahlanmaya Karşı" KC'ye burnunun dibindeki üslerle birlikte iyi yaşamlar, iyi icraatlar dileğiyle...

G-8'lerin Afrika'ya Yardımına IMF'den Engel

Geçtiğimiz ay İskoçya'nın Gleneagles kasabasında yapılan G-8 zirvesinde Afrika'nın borçlarının bir kısmının silinmesi kararı alınmasına karşın IMF kırımızı ışık yakarak bu yardımların yapılmaması için harekete geçti.

Basına yansıyan haberlere göre bazı Avrupa ülkeleri borçların silinmesini şart koşuyorlar. Belçika'nın başını çektiği 30 kadar ülke Afrika ülkelerine yardımın zamana yayılmasını ve reform koşuluna tabi olmasını istedi.

Reform taleplerinden bazıları iş yasalarının değiştirilmesini, yolsuzluğun azaltılmasını ve Afrika'da kazanımların sadece ABD ve İngiltere'ye bırakılmamasını kapsıyor. Bilindiği gibi Afrika'daki rejimler 1960'lardan beridir Batılı emperyalistlerden borçlar alarak kendilerini ayakta tutuyorlar ve bu borçların geri ödeme parasını da kendi halklarının ensesinden çıkarıyorlar. Tıpkı Türkiye'de olduğu gibi...

G-8'ler Afrika'nın bazı

ülkelerine borçları sileceklerini bunun için de 50 milyar dolar ayırdıklarını ve bu yardımları 2010 yılına kadar uzatarak vereceklerini açıklamışlardı. Bu yardım kararı hala hazırda kokuşan Afrika rejimlerine koltuk değneği oldu.

Avrupa'da Liman İşçilerinin Dayanışması

Avrupa'da liman işçileri ücretlerinin azaltılmasına karşı eylemlerini geçtiğimiz Temmuz ayında da gerçekleştirdiler. Fransa ve İngiltere liman işçilerinin düzenledikleri ortak eylemler nedeniyle İrlanda'dan Fransa'ya ve İngiltere'ye giden gemiler geri dönmek zorunda kaldı.

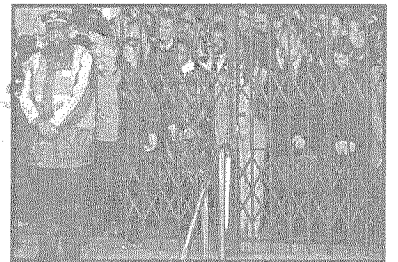
Konuyla ilgili açıklama yapan Demiryolu Liman ve Taşımacılık Sendikası (RMT) yetkilisi amaçlarının limanlara ucuz işgücü sokulmasını engellemek ve böylece de liman işçilerinin ücretlerinde düşüşe bir son vermek olduğunu vurguladı.

Son dönemde İrlanda Gemicilik Şirketi Latvia'dan gelen ve işe başladıktan sonra sendikaya üye olan işçileri işten atmaya ve onları geri ülkelerine göndermeye başladı. Şirketin bu saldırısına karşı harekete geçen Fransa ve İngiltere liman işçileri İrlanda Gemicilik Şirketi'ne ait gemilerin limanlara girmelerini engelleyerek eylem yaptılar.

Londra Metro Tren Şoförleri Greve Hazırlanıyor

Londra Metro işçileri 7 Temmuz patlamalarının ardından işverenin iş güvenliği konusunda adım atmaması karşısında greve gideceklerini açıkladılar. Londra Belediye Başkanı Ken Livingstone ile yaptıkları görüşmeyi "hayal kırıklığı" olarak niteleyen sendika yetkilileri greve gitmek için gerekirse sendika üyelerinin oyuna baş vuracaklarını açıkladılar.

Metro tren şoförleri hala hazırda az işçiyle çalışan Metro servisinde daha fazla işçi ve güvenlik önlemleri, trenlerde güvenlik sorumluları, şüpheli paketlerin ele alınması prosedürlerinde değişiklikler ve otomatik bilet makinelerine ek olarak biletçilerin bulundurulmasını talep ediyorlar.

İngiltere'de İtfaiyeciler Grevde

İngiltere'nin Suffolk Bölge Belediyesi Bury St. Edmunds kasabasında 12 itfaiye çalışanını "gereksiz" göstererek işten durdurması nedeniyle Suffolk bölgesinde İtfaiye Sendikası (FBU) üyesi çalışanları 2 Ağustos'ta greve gittiler.

FBU Suffolk branşı 5 Ağustos tarihinde de greve gideceklerini, Suffolk Bölge Belediyesi'nin açıklamalarını gayri-samimi bulduklarını açıkladılar ve işten durdurulan 12 kişinin işlerine geri dönmelerini talep etti.

Greve gitmeden önce üyelerini grev için oy vermeye çağıran sendika üyelerin dörtte üçünün greve gitmeden yana oy kullandıkları duyurulmuştu. Suffolk İtfaiye Sendikası başkanı Vince Jell konuyla ilgili şunları söyledi: "Greve gitmek istemiyoruz. Bu işten durdurmalar temelsiz planlar nedeniyle yapılıyor ve bu konuda herhangi bir delil göremedik. Kitleler insan hayatını tehlikeye attığımızı söyleyecekler. Ancak bu planın devreye girmesi halinde uzun vadede hem insanların hem de itfaiyecilerin hayatları tehlikeye girecek" dedi.

Grevle ilgili açıklama yapan Suffolk Bölge Belediyesi sözcüsü hükümetle görüştiklerini ve İngiliz Savunma Bakanlığı'nın, askeri grev kırıcılığı için devreye koymaya hazır olduklarını açıkladı.

Yunanistan'da Genel Grev

Yunanistan'da hükümetin iş yasalarını değiştirmesi önerisine karşı çalışanlar 26 Temmuz tarihinde greve gittiler.

Tüm Yunanistan'da trenler, otobüsler ve uçular büyük oranda durdu. Atina'da toplu taşımacılık tamamen durdu. Bankaların kapıları kapandı. Telekomünikasyon ve posta servislerinde ise katılımın yüzde yüz olmaması nedeni ile bu sektörlerde arzu edilen hayatı felce uğratma operasyonu tam olarak gerçekleşme de büyük oranda felce uğradı. Gazetecilerin de genel greve katılması nedeniyle radyo ve televizyonlar haber sunmadı.

İşçilerin Genel Konfederasyonu adı altında birleşen sendikalar Atina'da Konstatin Karamanlis

Hükümetinin iş yasalarını değiştirme hareketine karşı miting de düzenlediler.

Yunanistan Hükümeti yeni iş yasaları ile işverenlere işçilerin ek mesai ödemelerini azaltmayı, emeklilik planlarının değiştirilmesini ve "esnek çalışma saatleri" uygulamasını devreye koyuyor. Önerilen ek mesai yasası ile işçilere ilk 5 saat bire-bir buçuk ondan sonraki saatlerde ise bire-1.25 ek mesai ödenecek. İşverenler ayrıca işçilerden günde 10 saat çalışma talebinde de bulunabilecekler. Dünyanın her yerinde yıllarca mücadelesi verilen 8-saatlik işgünü Yunanistan işçilerin kazanılmış yasal bir hakkı olarak devrededir.

Dükkanların çalışma saatlerinin uzatılması ile ilgili yasa geçtiğimiz günlerde Yunanistan meclisinde onaylandı. Bu yasa ile dükkanların hafta arası akşam saat 9'a kadar Cumartesi'leri ise akşam saat 8'e kadar açık kalması sağlandı.

Bilindiği gibi AB Komisyonu AB üyesi birçok ülkede bütçe açığının kapatılması için iş yasalarının değiştirilmesi konusunda karar almıştı. Bu karar tek para birimi Euro'nun devreye girmesi yıllarına dayanmaktadır.

Hava Taşımacılığı Tekelleri Arasındaki Rekabet Kızıştı

Dünya Ticaret Örgütü (WTO) ABD ve AB arasındaki uçak tekelleri Boeing ve Airbus arasındaki rekabeti araştırmaya başladı.

Dünyanın en büyük uçak firması Boeing yakın geçmişe kadar dünya uçak piyasasını kontrol ediyordu. Ancak son yıllarda Airbus şirketinin uçak piyasasındaki payını artırması karşısında ABD tekeli hükümetini devreye koyarak AB şirketi olan Airbus'ın rekabette dürüst davranmadığını açıkladı.

Basına yansıyan haberlere göre rekabetin kaynağı tekellerin devletten aldıkları destekten kaynaklanıyor. Aslında ABD ve AB hükümetleri arasındaki bu dalaşma dünya piyasasının paylaşmada yaşanan bir dizi konuları da içeriyor. Boeing Airbus'a karşı şikayetlerini WTO'ya taşıırken Airbus ise

aynı şekilde Boeing'e karşı şikayetlerini WTO'ya aktardı. WTO hükümet ve tekellerden gelen şikayetleri değerlendirerek komisyonlar kuruyor. Uçak satışları konusunda ise iki ayrı komisyon kuracağını açıklayan WTO hem AB'nin hem de ABD'nin bu konudaki güç dengesini açıkça sergiledi. Tekeller arası güç dengelerinin ne kadar hassas olduğu AB sözcüsü Fabian Delors'un "bu konu WTO'nun ele aldığı en karmaşık konudur" açıklaması ile belli oluyor.

Son dönemde Airbus firması sivil uçak satışlarını artırarak Boeing firmasını geride bıraktı. Özellikle de yıllarca Jumbo jetlerini üreten tek firma olan Boeing şimdi yeni bir rakiple karşı karşıya kalıyor. Airbus firmasının 500 kişilik A380 uçağını pazarlamaya başlaması ve bazı siparişler de alması Boeing'in bu pazarda tek firma olarak varlığını tehdit ediyor. ABD hükümeti Airbus firmasının AB hükümetlerinden aldığı mali yardımların global ticaret kurallarına aykırı davrandığını iddia ederek Boeing firmasının askeri uçak üretiminde elde ettiği kazançları saklamaya çalışıyor. Aslında gerek Boeing gerekse de Airbus firmaları kendi hükümetlerinden değişik şekillerde mali yardımlar alarak kârlarını kârlar katıyorlar.

"Sermaye, iktidarları eline geçiriyor dünyanın her yerinde ve yasaları da kendi istemleri doğrultusunda çıkartmaya çalışıyor."

Sayfa 6'dan Devam...

folan, aslında bunlar biraz hikaye. Ki AB'yi zaten biliyoruz. AB'ye ben şahıs olarak karşıyım. O, benim ayrı bir konumum. Ama globalleşen sermayeye karşı eğer işçi sınıfı globalleşmezse, bilinecek ki bunun sonu hüsrandır. Yani tamamen kaybetmiş duruma geçeceğiz. Bu konuda tabii ki çalışmalar var. Gerek bizim ülkemizde, gerekse yurt dışında. Son bir ay kadar önce, Oxford'daydık ve bu konuda da gördüğümüz, İngiltere'deki işçi sınıfı, işçi federasyonlarıyla aynı çalışma içerisinde. Son dönemde gündeme gelen özelleştirme bunu bir parçası aslında. Özelleştirme adı altında, işçi sınıfını yok etme düşüncesi yatıyor. Ve tabii ki bunu sermayeye peşkeş çekme... Bu, belediyelerde de yaşanmak istendi. Biz sendika olarak dur diyebildik. Şu anda mesela Lefkoşa Belediyesi'nde özelleştirme gündeme geldi, temizliğin özelleştirilmesi. İdareyle yapılan görüşmelerde bir nokta koyabildik ama nereye kadar koyduk bu da belli değil. Çünkü aynı şekilde ilerde yine önümüze gelebilir. Geçmiş toplu sözleşme dönemlerinde yaşadıklarımızdan da aynı şeyleri gördük aslında. Tamamen sermaye sınıfına yönelik talepler gelmişti önümüze. Dolayısıyla bu noktada tüm çalışanlar birleşmezler, bir çatı altında güçlerini birleştirmezlerse, bugün işte elektrik kurumunun özelleştirilmesi gündemde, ertesi gün telefonun vs. Zaten çoğu özelleştirilmiştir. Elektrik bugün yarı yarıya özelleştirilmiştir. Telefon desek, ha keza öyle. TELSİM'ler, TURKCELL'ler, şunlar bunlar özelleştirilmiş aslında. Biz bunları başka türlü algılayız belki baktığımızda ama, özelleştirilmiş. Belediyeler aynı çaba içerisinde ki bildiğim kadarıyla bize bağlı olmayan ama farklı belediyelerde bu özelleştirme başladı. Uygulamada örneğin Mağusa Belediyesi'nde böyle bir uygulama olduğu bilgime geldi. Ne kadar doğrudur, ne kadar detaylandırılmıştır, onu bilmiyorum ama, bunun bir şeyi olduğunu biliyorum. Girne Belediyesi'nin de aynı şekilde özelleştirme yönünde atılımları olduğunu zaman zaman biliyorum. Ve bunun gibi birçok belediyede, birçok iş alanında özelleştirmeye gidilmek isteniyor. Nedeni ucuz işgücü kullanmak, emeği sömürmek, çalışanı ekarte etmek, biraz da hele sınıfın bilincine varmışsanız sizi de

tamamen olayın dışına soyutlamak.

KSG: Sendikasızmak da amaçlardan birisidir.

Tahir Hoca: Tabii ki, sendikasızmak da. Zaten özelleştirmenin getirdiği en büyük etken odur. Baktığınız zaman özelleştirme olan ülkelerde, yine örnek göstereyim; İngiltere'de bu özelleştirme başlamadan önce çalışanların yaklaşık %59'u sendikalıydı. Şu anda ise %29-28 civarında bir sendikalaşma var. Bu oran, Fransa'da %8-%10 civarında. Bunlar, özelleştirmenin getirdiği olaylar. Çünkü sizi sendikalı yapmıyorlar, müsaade de etmiyorlar, işte ucuz işgücünü getiriyorlar oradan, bugün çalıştırıyorlar, yarın durduruyorlar. Hiçbir hak, hiçbir menfaat de sağlamıyorlar. Tamamen işveren lehine olacak şeyleri değerlendiriyorlar. Bu şekilde çalışanı sömürüyorlar. Dolayısıyla bütün sendikaların, bütün çalışanların bir araya gelip bir çatı altında olmasını ben sendika olarak destekliyorum. Gerekli koşullar oluşursa, ben Genel Kurul'da bunun kararını da alırım, böyle bir birleşimde yerimi alırım.

KSG: Yani ortak bir sendikada yerinizi alırsınız. Peki Güney'deki sendikalarla bir bağınız, bir diyalogunuz var mı?

Tahir Hoca: Güneyde iki tane federasyonla bağımız var. Bunlardan biri PEO'dur. Bunun altında da SIDIKEK diye bir sendikaları var ki, belediye iş kolu artı diğer işkollarında da örgütlü bir sendikadır. Onlarla iyi bir diyalogumuz vardır. Bu diyalogumuz uzun müddettir sürüyor. Bizim yönetime gelmeden önce de sürüyordu ama belki bu boyutta değildi. Biz geldikten sonra birazcık detaylandırdık. Yani geçmişte de daha çok kapıların kapalı olmasından dolayı, sadece gezi anlamında yapılan bu tür toplantıları biz o noktadan çıkardık. Aldığımız bir kararla bizim yönetim kurulu toplantılarımıza onlardan bir temsilci, onların yönetim kurulu toplantılarına da bizden bir temsilci katılıyor ve rutin olarak yapabileceğimiz birtakım faaliyetleri ortak yapmaya çalışıyoruz. Ki, bugüne kadar yaptığımız birtakım faaliyetlerimiz vardır. Birkaç tanesini sayayım; bir

anahtarlık çıkardık üyelerimize yönelik.

Bir tarafında BES, bir tarafında SIDIKEK. Bunlar bedava olarak dağıtıldı üyelerimize.

İkincisi, belli karşılıklı ziyaretler yapıldı üye bazında. Örneğin 200 kişilik bir grup onlardan bize geldi, bizden o tarafa gidip de belli bölgeleri gezen üyelerimiz oldu. Bunun dışında 15 Türk aile, 15 Rum aile PEO'ya bağlı Larnaka'daki tesislerde bir araya gelindi ve iki günlük yatılı olarak kalınarak seminerler yapıldı. Son, bundan bir hafta önce, bizim üyelerimizin 10 tane çocuğu, Güney'deki üyelerin çocuklarıyla tesiste bir hafta boyunca kaldılar. Bir hafta boyunca hem kamp yaptılar, hem de seminerlere tabi tutuldular. Bunun gibi birçok faaliyetimiz var ve faaliyetlerimiz devam ediyor. Bunlar programlanmış şeylerdir. 1 Mayıs'ta da birlikteydik. 1 Mayıs'ta Güney'de açılan bir pankartla aynı sendikayla, bizim ismimizin de üzerinde bulunduğu bir pankartı. Pankartın üzerinde de "Ortak

1 Mayıs 2005 Mitingi

ilişki içerisinde oluyoruz. Ne kadar PEO ile yaptığımız çalışma içinde olmasak da, sanırım ilerde buna yönelik de bir çalışma olacak.

KSG: Peki, belediye çalışanlarına ayrı seminerler, konferanslar veya eğitim çalışmaları gibi çalışmalar yapıyor musunuz?

Tahir Hoca: Tabii ki. Bizim her ay rutin eğitim çalışmalarımız vardır her belediyede. Örneğin Lefkoşa belediyesinde her ayın son Çarşamba'sı bizim lokalimizde yaptığımız bir eğitim çalışmamız vardır. Öncelikle kısa bir gündem maddesiyle başlıyoruz, konumuz neyse, ki genellikle çalışanların faydalanabileceği, bizim ülkemizdeki gerek toplu sözleşmeler, gerek iş yasasıyla ilgilidir. Ki, çalışan kendi haklarını, menfaatlerini bilsin ve ona göre kendi sorumluluğunu ve haklarını arayabilsin diye eğitim çalışması yapıyoruz. Onun arkasından da, gündem dışı olarak genel sorunlarla ilgili tartışmalarımız oluyor ve bunu bize bağlı olan 10 tane belediyede rutin bir şekilde götürüyoruz. Eğitim çalışmalarında da biraz önce bahsettiğim gibi, Güney'de yaptık. Daha sonra yine bir programımız vardır; 50 Türk işçi-50 Rum işçiyle ortak olarak bir seminer yapacağız. Bu programlanmıştır ve süreç içerisinde yapılacak olan bir etkinliktir. Genellikle birlikte yapmaya çalışıyoruz. Yalnız Kuzey veya Güney diye ayırmıyoruz. Çünkü Güney'deki çalışan da emekçidir, Kuzey'deki çalışan da emekçidir. Orda da sömürülüyorsa, burada da sömürülüyor. Birtakım şeyler farklı olabilir ama sonuçta sömürme noktasında işverenin veya sermayenin hiçbir farkı yoktur. Aynı şekilde onları da sömürüyorlar, bizi de sömürüyorlar. Dolayısıyla ortak mücadele etmek durumundayız. Bu konuda da atılımlarımızı ona göre yapıyoruz.

Bize vakit ayırıp sorularımıza cevap verdiği için Tahir Hoca'ya teşekkür ediyoruz.

açıldı ve Kuzey'de yapılan bizim 1 Mayıs şölenimizde de bu pankart taşındı. Bir de DEOK ile bir çalışmamız var. BES olarak biz orada bulunduk, o da, güneyde çalışan Kıbrıslı Türklerin haklarını korumak anlamında bir vakıf oluşturduk DEOK'la. Bu vakıf zaman zaman çalışmadı, zaman zaman çalışır duruma geçti, ama tam istenilen verim alınmadı. Çünkü daha kuruluş aşamasında birtakım sıkıntılar yaşadık. Yeni yeni kurmaya çalışıyoruz. Bunun içerisinde Çağ-Sen de mevcuttur. Dolayısıyla bu arada birkaç ziyaret yaptık. Örneğin Rum Çalışma Bakanı'nı ziyaret ettik. Kıbrıslı Türk işçilere birtakım bilgiler aktarabilecekleri kitapçıklar çıkartılması konusunda söz aldık. Ve bununla ilgili de çalışmalarımız sürüyor. Tabii bu da bir vesile oldu ve bunun dışında da DEOK'la bir

Görüş

Ali Yalçınay

Azerbaycan-KKTC-
Türkiye Şeytan
Üçgeni...

Merhabalar...

Geçen gün gazetelerde enteresan haberlerden birine daha rastladım. Daha önce içinde yaşadığımız burjuva devlet yetkililerinin Azerbaycanla ne kadar sıkı fıkı olduklarından ve hangi niyetle ülkemize neler yapılmak istendiğinden bahsetmiştim sizlere...

Şimdi bu Azerbaycan uçak "indikalktı" ilk perdesinin ardından tiyatrunun ikinci perdesi oynanmaya başlanıyor...

Bu perdede başrollerde yine aynı şekilde KKTC hükümeti, üst düzey yetkilileri ve büyük burjuvaları, Azerbaycan hükümet yetkilileri ve tanınmış sermayedar güçleri ve Türkiye burjuvazisi ve T.C. devleti idareci kadroları başta olmak üzere diğer işbirlikçi kan dökücü emperyalistler bu oyunun ikinci perdesini oynamaya hazırlanıyor...

"İslam ülkeleri arasında ortak işbirliği" adı altında ve kendi aralarında yaptıkları demokrasiden uzak ilkelere dayalı olarak döndürülen bir dolap var

ortada...

CTP-DP hükümetinin bu konularda AKP ile ne kadar içli dışlı olduğu zaten malum...

Tayyip Efendi emri veriyor Ferdi-Serdar kardeşler ve abileri Mehmet Ali itirazsız, kuzu kuzu eyvallah deyip emirleri yerine getiriyor....

Senaryo zaten malum...

Geçen gün Ekonomi ve Turizm Bakanı Derviş Kemal Deniz ilk bombayı patlattı...

İşbirliği protokolleri imzalandı...

Azeri sigorta tekelleri ve KKTC burjuvaları zaten durumdan memnun...

Adamlar para ve kâr peşinde...

Bakın KKTC adındaki devleti yönetenler neler diyor? Ekonomi ve Turizm Bakanı Derviş Kemal Deniz'in söylemleri şöyle:

"Azerbaycan hükümetinin KKTC ile başlattığı işbirliğinin daha iyi yerlere geleceğine inanıyorum" diyor ve dönüyor Azerbaycan'ın KKTC'nin siyasal ve ekonomik varlığının korunmasına gösterdiği ilgiyi ve yapılan girişimi büyük bir takdir ve memnuniyetle karşıladığını söylüyor...

Hangi KKTC'den bahsediyor ki bu bakan?

Hani şu bundan 31 sene önce emperyalist anavatanları tarafından ortadan ikiye bölüp kuzeyine 22 sene önce KKTC dedikleri devlet adı mı?

Hani şu sabah akşam, işçisi yoksulu, genci yaşlısı demeden, emeğini sömürdükleri insanların yaşadığı adamızın kuzeyindeki

yapıdan mı bahsediyor?

Bunları söyleyince bizlere "edebiyat yapıyorsunuz, abartıyorsunuz olayı" diyorlar!

Acaba edebiyatı yapan kim? Acaba olayı abartan kim?

Edebiyatı yapan bugünkü CTP-DP hükümeti, AKP hükümeti ve bu gibi kesimlerin aldıkları kararlara, burjuvalarla, emperyalistlerle işbirlikçilik edenlerdir...

Olayı zaten abartan gene bu herifler...

Hadi DP yi biryana bıraktım hayatı boyunca barıştan, demokrasiden söz etmeyen taraf oldu. CTP adındaki partiye bir baksın insanlarımız...

CTP'nin uzun kuyruklu yalanlarına ne demeli peki?

Barış, özgürlük, demokrasi söylemleri ile iktidara oturmak çok kolay...

Bunları gökten zembille mi indireceksiniz beyler?

Yoksa tekrardan yalanlarınızla milleti kandırmayı mı deneyeceksiniz?

Yoksa Azerbaycan veya Türkiye veya bilmem hangi emperyalist ülke ile işbirliği yaparak mı halka huzur ve güven sağlayacaksınız?

Artık CTP-DP hükümeti ve bunların hizmet ettikleri emperyalistlerin politikalarına hiçbir kimse inanmamalıdır...

Bakın Türkiye-Azerbaycan İşadamları Birliği Başkanı Ahmet Erentok Bakan Deniz'e ne diyor?

"Azerbaycan heyetine gösterilen ilgiden dolayı teşekkür ederim.

KKTC'de yapılacak işlerin hem Azerbaycan halkına hem de KKTC halkına yakışacak yatırımlar olacak!"

Buyurun size açık işbirliğinin kanıtı...

Azerbaycan-Türkiye isimlerindeki ülkelerin iş adamları, burjuva heyetleri başkanı çıkıyor ve ülkemizde mali alanda çeşitli özelleştirmeye dayalı yatırımlar yapmaktan bahsediyor, yabancı sermaye hükümdarlığına güç verme planları yapıyor, Hükümet yetkilileri de bunlardan gururla bahsediyor...

Artık ne diyelim sevgili dostlar...

Bizleri götürmek istedikleri yol belli durak belli, otobüs şöförü ve yolcular da belli...

Bu iş böyle gitmez, Azerbaycan ve Türkiye gibi kan dökücü emperyalistlerle işbirliğine karşı bilinçlenebilmek için harekete geçip sosyalist bir partide örgütlenmeye başlamalıyız ve bunları yaparken de bu ülkelerin devrimci güçlerini arkamıza almalı ve aynı cephede bu ülkelerdeki tüm ilerici, yurtsever, devrimci kitlelerin desteğini arkamıza almalıyız...

Bu ülkelerin burjuvalarının ülkemiz üzerinde oynadıkları bu ahlaksız oyuna derhal son vermemiz için gerekli olan devrimci işbirliğidir...

Ancak bu şekilde bu talana bir son verme çabamız başarı ile sonuçlanacaktır...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

NE GÜZEL ÜÇGEN!

Son günlerde gündemi oluşturan olaylardan birisi de, Azerbaycan'dan Ercan'a doğrudan inişlerin başlamış olması...

Kimi çevreler, bu olayı Kıbrıs sorununun çözümünde, izolasyonların kaldırılmasında ve ekonominin canlanmasında dev bir adım olarak görüyorlar.

Özellikle hükümet yetkilileri her fırsat bulduklarında yabancı yatırımcıların Kuzey Kıbrıs'a yatırım yapmaları gerekliliğinden bahsediyorlar.

Bu yatırımlar, sonuçta kapitalistlerin gelişmesine dair atılan adımlardır.

Bunu da, halkın aman aman bir refaha, bolluğa erişeceği şeklinde propaganda etmek, yalancılığın daniskasıdır.

Memlekette boşuna özelleştirmeler yapılmıyor değil mi?

Daha önceki sayılarımızda

hükümetin TC ile ekonomik paketler imzalamasının, yeni yasalar çıkartmasının nedeninin, Güney Kıbrıs burjuvazisi ile rekabet edebilecek bir Kuzey Kıbrıs burjuvazisi yaratmak istediğini belirtmiştik.

Yani hükümet burjuvazisini son raddeye kadar memnun etmeye uğraşıp didiniyor.

TC temelli bu politikaların bir başkası da Azerilerin Kıbrıs'a inmesi oldu.

Gerek Cumhurbaşkanı Talat, gerekse Başbakan Ferdi Sabit Soyer tarafından inanılmaz övgülerle karşılanan bu hareketin Kıbrıs Türk halkının mücadelesine katkı yaptığı, izolasyonların kalkmasında önemli bir rolü olduğu gibi bir çok klasik söylemle de desteklendi.

Hele hele Ferdi Sabit Soyer, TC'nin her alandaki desteğinin (ne menem bir destekse artık) Kıbrıs Türküne büyük güç kattığını, bu

güce "Azeri halkının" da eklendiğini belirterek, karanlık işler adamı İlham Aliyev'e de teşekkürlerini ileterek son noktayı koydu.

Azeri burjuvazisinin TC himayesinde pazar arayışlarının hükümeti sevindirmesi, artık şaşılacak ya da kızılacak bir hal olmaktan çıkmıştır.

Çünkü mevcut hükümet, (öncekileri gibi) kendi burjuva karakterine uygun iş yapmaktadır.

Doğasına uygun davranmaktadır.

Azeri burjuvaların adaya gelip yatırım yapacak olmalarından ya da Bakü'den kalkan uçağın Ercan'a inmesinden dolayı zil takıp oynayanlar, DISI ile yaptıkları toplantı sonrası "Eyvah Euro-Taksim oluyor" şeklinde demeçler veriyorlar. Üstü örtülü de olsa hükümetin amacı "tanınmış" bir KKTC'dir.

Euro-Taksim ile "tanınmış" KKTC'nin bağıntısı var mıdır?

Ya da tanınmamış bir KKTC ile Euro-Taksim'in bir bağıntısı var mıdır?

Hükümetin memlekete yabancı burjuvaları doldurması ya da yerli burjuvaları semirtmesi karşısında bizlerin yapacağı şey, ülke ekonomisinin, siyasal dengelerin gelişmesi laflarına kanarak sevinmek değil, hükümetin kimlerin lehine, kimlerin aleyhine iş yaptığını görmek, göstermektir.

Yukarıdaki sorularımızın doğru yanıtları da, TC-KKTC-Azerbaycan (perdenin arkasındaki diğerlerini saymıyoruz) üçgenindeki olayların iç yüzünü bize gösterecektir.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Gelişmeyi Kim Durdurabilir Kil

Son dönemde "anti-empyralist" söylemlerde bulunmak bir salgın gibi yayılmakta.

Güney'de bu işin başını AKEL çekiyor.

Seneye seçimlerin olması nedeniyle AKEL, Kıbrıs Komünist Partisi (KKK)'nın kuruluşunun 80. yıl kutlamalarını bir sene öncesinden başlatarak sürekli olarak "anti-empyralist" söylemleri ön plana çıkartmakta.

Kuzey'de ise bu çok daha yaygın bir şekilde çeşitli kesimler içerisinde görülebiliyor. Son olarak geçtiğimiz günlerde Bu Memleket Bizim Platformu'nun Özker Hoca'yı Onurlandırma Gecesi'nde platform adına Şener Elcil de "anti-empyralist" söylemler içeren bir konuşma yaptı.

Aslında tüm bu çevrelerin yaptıkları konuşmalara bakacak olursanız tümünde de büyük çelişkilerin olduğunu rahatlıkla görebilirsiniz.

Bu çevrelerin tümü de "anti-empyralist" duruşun öneminden bahsetme ihtiyacı hissederken, yine tümü de konuşmalarını empyralizmden kopuşu dahi öngörmeyen çözüm önermeleriyle tamamlamaktadırlar.

Örneğin Özker Hoca, AKEL ve Platform tarafından kendisi için düzenlenen gecelerde konuşmalarını "anti-empyralist" mücadele üzerine yaptı.

Gelin görün ki Hoca'nın üyesi olduğu siyaset Kıbrıs Sorunu'nun çözümünde BM gözetiminde ve AB üyesi bir Kıbrıs, hem de garantörlükler ve İngiliz üsleri korunarak, öngörmekte.

Aynı olgu Şener Elcil'in konuşmasında da geçerliliğini korumaktadır.

Bu AKEL için de geçerlidir.

Yani Kıbrıs'ın gerek kuzeyinde, gerekse güneyinde siyasi duruş sergileyen ve kendilerini "anti-empyralist" söylemlerle halka benimsetmeye çalışanların tümü de özlerinde empyralizmle kol kola Kıbrıs Sorunu'nu çözmekten bahsetmektedirler.

Tek istisna Kıbrıs Sosyalist Partisi'dir.

KSP, kuruluşundan itibaren AB'yi, empyralist işbirliği sonucunda kurulan bir ittifak, BM'yi empyralizmin dünya halklarını sömürmesini meşrulaştırma aracı

olarak görmekte ve Kıbrıs Sorunu'nun ancak ve ancak Kıbrıs üzerindeki empyralist ilişkilerin yıkılarak çözülebileceğini ortaya koymaktadır.

KSP'nin bu duruşu şimdiye kadar KSP dışı siyasetler tarafından yadsınmış, hatta sürekli olarak yıpratılıp geriletilmeye çalışılmıştır.

KSP'nin Anti-Empyralist Birleşik Cephe çağrıları bu kesimler tarafından sürekli olarak gerçeklikten uzak siyaset şeklinde değerlendirilmiştir.

Peki bu kesimler şimdi neden "anti-empyralist" söylemlerle halkın karşısına çıkma ihtiyacı hissediyorlar?

Bu soru düşünülmesi ve yanıtlanması gereken bir sorudur.

Bu sorunun cevabı, bizlere Kıbrıs'ta şekillenmekte olan yeni dönem siyaseti hakkında sinyaller vermektedir.

Dünya empyralist sisteminin her geçen gün yıkılışa yaklaşıyor oluşu reddedilemez bir olgudur.

Bu olgunun bilimsel olarak kanıtlanması başka bir yazıda ele alınabilecek uzun bir konudur.

Ama kısaca bunu diyalektik materyalizm olarak açıklamak mümkündür.

Yani insanlık tarihinin gelişim süreci kapitalist toplumun yıkılmasını ve yerine daha üst bir düzenin, ki bunun adı komünist toplumdur, kurulmasını zorunlu

kılmaktadır.

İşte bu olgu giderek kendini dayatmaktadır ve Kıbrıs'ta siyaset yapma iddiasında olanlar da bunu dikkate almak zorundadırlar.

Belki onlar komünist toplumun mümkünliğüne inanmıyorlar, fakat toplumun bu yöndeki istenci arttıkça, kendilerini sosyalist olarak lanse edenlerde kendilerine yeni kılıflar bulmak zorunda kalacaklardır.

Bugün ortaya konan "anti-empyralist" söylemler hazırlanmakta olan kılıfların bir ön sunuşudur.

Ve bunda KSP'nin etkisi de muhakkak vardır.

KSP'nin gerçek anlamda Anti-Empyralist bir siyasetle ortaya çıkması ve bu siyaseti en geniş şekilde propaganda yapması bu "sol" kesimlerde kaygı yaratmaktadır.

Çünkü KSP'nin Anti-Empyralist Siyaseti kitlelere mal oldukça bu bayların kılıfları çürüyecek ve yırtılacaktır.

Gelecek empyralizme karşı verilecek mücadele ile örülecektir.

Bu mücadele tüm insanlığı bir üst seviyeye, yani komünist topluma taşıyacaktır.

Bunun karşısında ne ABD-İngiliz-Alman-Fransız-Çin vs. empyralizmi, ne de onların empyralist çıkarlarını koruma derdine düşenler durabilecektir.

SATRANÇ
KÖŞESİ

Kaynak: SATRANÇ Öğrenelim
12 ALTIN ADAM

2. Emanuel Lasker

1894 yılında şampiyon olan Emanuel Lasker, 1868-1941, fizik bilgini Einstein'ın yakın arkadaşı idi. Ünvanını defalarca korudu. Ancak 1921 yılında yeni yıldız Capablanca'ya yenildi. 1921 yılından 1941 yılına kadar ilerlemiş yaşına rağmen büyük bir başarı grafiği çizmeyi başardı. Gelmiş geçmiş en büyük satranç şampiyonlarından biridir.

Emanuel Lasker (Almanya)
Şampiyon olduğu tarihler: 1894-1921

Yaptığı ünvan maçları:

Moskova 1896/97

Lasker (28) 10 galip 5 beraberlik 2 mağlup 12 ½
Steinitz (60) 2 galip 5 beraberlik 10 mağlup 4 ½

New York 1907

Lasker (39) 8 galip 7 beraberlik 0 mağlup 11 ½
Marshall (30) 0 galip 7 beraberlik 8 mağlup 3 ½

Düsseldorf, München 1908

Lasker (40) 8 galip 5 beraberlik 3 mağlup 10 ½
Tarrasch (46) 3 galip 5 beraberlik 8 mağlup 5 ½

Paris 1909

Lasker (41) 7 galip 2 beraberlik 1 mağlup 8 puan
Janowski (41) 1 galip 2 beraberlik 7 mağlup 2 puan

Viyana, Berlin 1910

Lasker (42) 1 galip 8 beraberlik 1 mağlup 5 puan
Schlechter (36) 1 galip 8 beraberlik 1 mağlup 5 puan (Maç beraberlikle bitince dünya şampiyonu ünvanını korudu.)

Berlin 1910

Lasker (42) 8 galip 3 beraberlik 0 mağlup 9 ½ puan
Janowski (42) 0 galip 3 beraberlik 8 mağlup 1 ½ puan

Havanna 1921

Lasker (53) 0 galip 10 beraberlik 4 mağlup 5 puan
Capablanca 4 galip 10 beraberlik 0 mağlup 9 puan

EM. LASKER - CAPABLANCA
Havna'da açığı St. Petersburg 1914

1	+	+	20	Ka3	+
2	Ad	Ad6	30	Sf3	Ad6
3	Fd5	Ad	31	Ng5	Ng5
4	Fxd6	dx6	32	Kb3	Kd7
5	Id4	dx4	33	Sg3	Sd8
6	Vxd4	Vxd4	34	Kd1	Fd7
7	Ad4	Fd6	35	e5	dx5
8	Ac3	Ad7	36	Ad4	Ad5
9	0-0	0-0	37	Af5	Fd8
10	Id	Kf8	38	Ad7	Fxd7
11	Ah3	Id	39	Kd7	Kf8
12	Id	b6	40	Ka1	Sd8
13	Ff4	Fb7	41	Ka8	Fd8
14	Fxd6	cd6	42	Ac5	1-0
15	Ad4	Kad8			
16	Ad6	Kd7			
17	Kd1	Ac8			
18	Kf2	b5			
19	Kd2	Kd7			
20	b4	Sf7			
21	a3	Fd8			
22	Sf2	Ka7			
23	Id	Id			
24	Kd3	a5			
25	b4	Ad6			
26	cd6	Fxd7			
27	Ff2	Kd8			
28	Fd8	Id			

Yurttaşım Gardaşımı 96

Aydın Adamoğlu

Benim kabahatim yok kahramanlığı yanlış öğretmişlerse. Uğraştım çabaladım, bu kumaştan kahraman çıkmadı. Özür dilerim. Senden de çıkmazdı ya....

Senin de kabahatin yok. 'Kaz adımı' yürüyen askerden selâmı kim alırsa, omuzdaki kılıç biçer kumaşını. Terzi makası değil. Kahraman o.

Benim kabahatim yok yurt sevgisini yanlış öğretmişlerse. Ben nasıl olur da hain olurum? Ya sen, öldüğün yetmezmiş gibi uğrunda, ben ölsem de yetmezmiş gibi. Bizden çok yurdunu seven gene o.

Benim kabahatim yok toprak bütünlüğünü yanlış öğretmişlerse. Kendi ülkelerinde özgürlükçüye 'bölücü' diyenlerin, benim ülkemde 'bütüncü'ye hain demeleri ne akıl zorudur anlayamam. Benim gibi senin de yurdun işgalde. Ama onun değil. Açık esirliği biz yaşıyoruz. Örtülü kurtuluşu o.

Benim kabahatim yok kurtuluşu yanlış öğretmişlerse. Göç yollarına düşmüşsem, sökülmiş köküne yeni toprak aramak içindi. Pasaportu dünden, bileti veresiye verdilerse kurnazca bir bildikleri vardı. Kimse farketmedi ki göçtüğünü, biri ağlasın seni de. Ama o kaldı. Yemek için kaldı yurdunu. Evlek evlek, arsa arsa, dönüm dönüm. 'Kaçan' biz olduk. Yurtsever o.

Benim kabahatim yok özgürlüğü yanlış öğretmişlerse. Doğrusunu José Martí yaptı da onun gibi beyaz bir küheylânda şahlanamam Dillirga'nın bir tepesinde. Ata hiç binmedim. Ama eşek olabilir. Sen de yularından aya bağlarsın bir mola vakti. Hamallığa yatkın aklımla ben sandıkları indiririm. Anırırsa dert değil korkma. Keyfinden 'yöff' çekmiştir duyulmaz. Gece, bağlılık sayıklayan o, gündüz şükran. Damarları şişe şişe başka milletin marşlarını yırtınan gene o.

Eşek ve sen okuyun diye şiir yazan ben. Onluk bile etmeyen. Benim kabahatim yok şiiri yanlış öğretmişlerse bana.

Kuzey İrlanda:

IRA Silahlı Mücadeleyi Bıraktı

İngiliz emperyalistlerinin "böl ve yönet" politikalarını görmek isteyen önce İrlanda'ya bakar. Birinci dünya savaşından bu yana İngiliz emperyalistleri İrlanda'daki halkı dini temellerde kışkırtarak İrlanda'yı bölmüş tutabildi. Kuzey İrlanda'da da seçmen bölgelerini ayarlayarak Protestanlar'ın (Birlikçiler'in) her bölgede çoğunluk oluşturmalarını sağlarken İrlanda Cumhuriyeti'nin ise adanın güney bölgesinde kalmasını başardı.

Uzun yıllar Kuzey İrlanda'daki Cumhuriyetçiler Kuzey İrlanda'nın İngiliz krallığına bağlı kalmasını isteyen Birlikçiler'in baskısı altında yaşadılar. Ancak 1960'larda Kuzey İrlanda'da gelişen "Sivil Hak" Hareketi bölgede Cumhuriyetçiler için radikal değişiklikler talep etmeye başladı. Bu Sivil Hak Hareketi'ne karşı İngiliz emperyalistlerinin maşaları Birlikçiler şiddetle cevap verdiler. Ne de olsa Kuzey İrlanda İngiliz emperyalistlerinden soruluyordu ve onların çıkarlarını kısıtlayacak herhangi bir değişimi kabul edemezlerdi.

"Sivil Hareket"e karşı şiddet eylemleri karşısında Cumhuriyetçiler Geçici İrlanda Kurtuluş Ordusu'nu (IRA) İrlanda Cumhuriyeti'nin yardımcıları ile oluşturdular ve şehir gerillacılığını devreye soktular. İngiliz hükümeti Kuzey İrlanda'daki çatışmaları gerekçe göstererek bölgeye asker yığdı. İngiliz askerleri şehir mahallelerini "Milliyetçiler" ve "Birlikçiler" diye böldüler, barikatlar kurdular. İngiliz çıkarlarını korumak için Birlikçiler arasında yeni şehir gerilla örgütleri örgütlediler.

Sınıfsal temelde örgütlenmek yerine milli ve dini temelde örgütlenme tüm Kuzey İrlanda toplumunu içine aldı. Kıbrıs'ta milli temelde cereyan eden çatışmalar Kuzey İrlanda'da dini temelde yürütülüyordu.

Bölgede çatışmaların artması ile İngiliz hükümeti 9 Ağustos 1971'de aldığı bir kararla Kuzey İrlanda'da şüpheli gördüğü herkesi tutuklamaya ve yargısız hapisanede tutmaya girişti. İngiliz askerleri bu kararın ertesinde sabahın erken saatlerinde 400 kadar şüpheli Cumhuriyetçi'yi tutuklamak için harekete geçti. Ancak IRA liderliği ile beraber büyük çoğunluk kaçmayı başardı. İngiliz askerlerinin bir yıl içerisinde elinde bulunan Cumhuriyetçi tutuklu sayısı artıktı. Cumhuriyetçilerin kızgınlığı daha da arttı ve IRA'nın daha da güçlenmesini sağladı.

Kuzey İrlanda'da Cumhuriyetçiler'in kitle eylemleri artarak devam etti. 1972'de Derry kasabasında sivil haklar için kitle eylemi yapıyordu. İngiliz askerlerinin bu kitle eylemine katılanları yaylım ateşine tutması ve 13 kişinin öldürülmesi İngiliz ve İrlanda tarihine Kanlı Pazar olarak geçti. Silahsız sivil kitleye karşı girişilen bu saldırı karşısında IRA'nın gücü daha da arttı ve "İngilizler Dışarı" sloganı ile kampanyalar yürüttü. Aynı zamanda geçici "ateşkes" ilan ederek İngiliz hükümetinin ne adım atacağını bekledi. Aslında mücadelenin milli temelde yürütülmesi gerek ABD'nin gerekse de İrlanda Cumhuriyeti'nin rolünü güçlendirdi. IRA liderliğinden bir delege gizlice İngiliz hükümeti ile görüşme yaptı ve askerlerin çekilmesini talep etti. İngiliz hükümeti ise bu talebi reddetti. Ancak IRA ve İngiliz hükümeti iletişim hattını da oluşturmaktan geri kalmadılar. İngiliz MI6 Gizli Servis yetkilisi Michel Oatley perde gerisinden 1990'lara kadar IRA liderliği ile İngiliz hükümeti arasındaki iletişimi yürüttü.

IRA eylemlerini artırarak devam ettirdi. Kuzey İrlanda'da İngiliz askerlerine ve polislerine karşı saldırılarda başarılar elde ederken İngiliz ordusu da şehir gerillacılığı konusunda kendini yetiştiriyordu. İngiliz askeri ve gizli servis kurumları 1975'leden sonra IRA'nın içine sızmaya başladı.

Ancak bu arada da IRA sadece şehir gerillacılığı ile başarı elde edemeyeceğini ve siyasi bir parti aracılığı ile kitle örgütlenmesi gerektiği sonucuna vardı. İngiliz yasalarını kullanarak Sinn Fein adlı siyasi bir parti kurdu. Parti önderleri daha önceden IRA eylemlerinden dolayı hapse girmiş ve herkes tarafından IRA üyesi olduğu söylenen kişilerden oluşuyordu. Bunun yanında IRA'da yer almayan ancak Cumhuriyetçiler'e-Katolikler'e destek verenler de bu partide yer aldı.

IRA bir yandan gerilla eylemleri düzenlerken diğer yandan Sinn Fein de siyasi arenada çalışma yürütüyordu. Ancak 1980'lere gelindiğinde onlarca IRA üyesi hapisanelere sokulmuştu. 1981 seçimlerinde IRA üyeliğinden dolayı tutuklanan ve hüküm yiyen Bobby Sands hapisanede olmasına karşın milletvekili seçimlerini kazandı. Ancak İngiliz hükümeti bunu kabul etmedi ve Bobby Sands'ı hapiste tutmaya devam etti.

Bu durum karşısında hapis cezası yiyen IRA üyeleri hapislerde açlık grevine giderek siyasi tutuklu muamelesi talep ettiler. Bu dönemde 11 IRA üyesi hapisanede açlık grevinde öldü. Açlık grevinde ilk ölen Bobby Sands'ın cenaze törenine 100 bin kişi katıldı. Cenaze sonrası Kuzey İrlanda'da çatışmalar daha da arttı. Bu dönem IRA'nın en güçlü olduğu dönemdi.

1980'ler bir taraftan silahlı çatışmaları diğer yandan ise siyasi mücadeleyi kızıştırdı. Sinn Fein Başkanı Gerry Adams 1983 yılında İngiliz Parlamentosu'na milletvekili seçildiği halde Parlamento'da yerini almayarak büyük bir yankı yarattı. Bobby Sands ve Gerry Adams sayesinde ABD'de IRA'ya sempati arttı.

İngiliz emperyalistleri IRA'nın güçlenmesi karşısında yargısız infaz uygulaması ile şüphelendiği bir dizi IRA üyesini pusu kurarak, bazan da aleni olarak öldürdü. Cebelitarık'taki öldürme olayı bu uygulamanın en açık göstergesi idi.

Tüm bu uygulamalar devam ederken, daha önce Kuzey İrlanda konusunu görüşmek istemeyen İngiliz hükümeti İrlanda Cumhuriyeti hükümeti ile anlaşmalar yapmaya girişti. Sinn Fein hem Kuzey İrlanda'da hem de İrlanda Cumhuriyeti'nde siyasi faaliyetlerini artırdı. IRA önderliği 1970'lerde seçimleri boykot taktiğini terk ederek hem Kuzey İrlanda'da hem de İrlanda Cumhuriyeti'nde Sinn Fein'e destek verdi.

Soğuk savaşın 1990'da sona ermesi, ardından Londra'nın para borsası ve bankalar merkezinin IRA tarafından bombalanması İngiliz ve ABD emperyalistlerini harekete geçirdi. İrlanda Cumhuriyeti hükümeti Kuzey İrlanda'da

hak iddia etmeyeceği konusunda İngiliz hükümeti ile anlaştı. Onun karşılığında da İngiliz hükümeti de Kuzey İrlanda'da birlikten yana olası bir referanduma karşı olmayacağını kabul etti.

1980'lerin ikinci yarısı aynı zamanda İrlanda'da büyük ekonomik değişikliklerin olduğu bir dönemdi. Uzun yıllar hayvancılık ve tarımla uğraşan İrlandalılar 1980'lerin ikinci yarısında gerek AB desteği gerekse de ucuz işgücü nedeniyle ABD şirketlerinin yatırım alanı oldu. Bir dizi ABD telekom ve bilgisayar firması, sigorta şirketleri ve bankalar İrlanda'ya yatırım yaptılar. Özellikle ucuz işgücü sayesinde AB pazarında güçlü durumlarını korudular. Telekomünikasyonun gelişmesi sigortacılık sektörünün yatırımlarını artırdı. ABD pazarı ile ilgili bir dizi işlem artık İrlanda'dan yapılıyor. Tüm bu ekonomik kazanımlar ancak İrlanda Cumhuriyeti sınırları içerisinde gerçekleşirken Kuzey İrlanda ise İngiliz devletinin ihalelerine dayanıyordu.

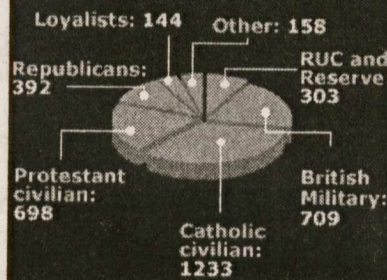
Gerek global, gerek askeri, gerekse de ekonomik çıkarlar İngiliz ve IRA'nın 1994'te ateşkes anlaşması yapmasına neden oldu. ABD emperyalistlerinin devreye girmesi ile Nisan 1998'de "Kutsal Cuma" anlaşması imzalandı. Bu anlaşma ile IRA askeri eylemlerine son verecekti. Bunun karşılığında ise Cumhuriyetçiler ve Birlikçiler oransal temsiliyetle Kuzey İrlanda'yı yöneteceklerdi. 1970'lerin "İngilizler Dışarı" temelinde yürütülen mücadele artık son bulmuştu. IRA ve Sinn Fein hareketi mevcut düzen çerçevesinde Kuzey İrlanda'da söz hakkı isteyen Cumhuriyetçiler'e kazanım sağlarken uzun yıllar baskı altında yaşayan ve işsiz olan binlerce İrlandalı'ya henüz bir kazanım getirmede.

27 Temmuz 2005 tarihinde IRA'nın askeri eylemlere tamamıyla son verdiği ve silahlarını terk ettiği açıklaması tüm dünyada burjuva-emperyalistlerin ulusal-etnik çatışmalarda izledikleri yeni bir prosedürü gün ışığına çıkarıyor. Endonezya-Aceh anlaşması, IRA-İngiltere anlaşması, Filistin-İsrail anlaşması, Kıbrıs'ta Rum-Türk anlaşmaları...

Milli-dini-etnik çatışmalar ile güç dengeleri tekrardan oluşturuluyor, büyük emperyalistlerin de doğrudan girişimleri ile güç dengeleri tekrardan düzenlenerek bu "yeni durum"a burjuva bir hukuksal çerçeve çiziliyor. Ama nereye kadar?

Deaths by status of victim (1969-99)

Total 3637

Note: Figures incomplete due to statistical inconsistencies; includes deaths outside of NI related to the violence

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta **SOSYALIST GERÇEK**

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kivılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL,
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

5 Ağustos Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:43

KSP GB Haftalık Yayın Organı

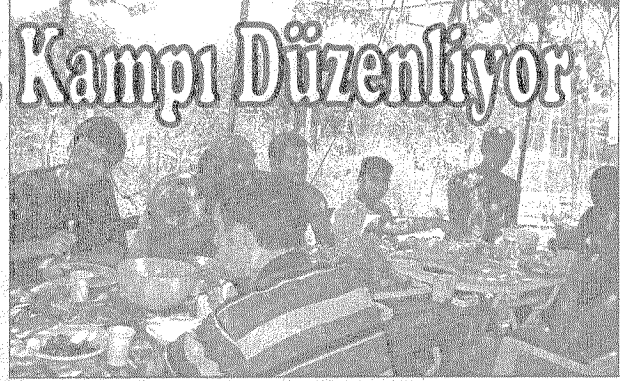

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, Yaz Kampı Düzenliyor

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, geçen sene düzenlemeye başladığı ve her sene devam ettirme düşüncesiyle hareket ettiği yaz kampı etkinliğinin ikincisini, Ağustos ayında düzenliyor.

Kamp süresince panellerin, seminerlerin, film gösterimlerinin, spor aktivitelerinin yanında tavla, satranç gibi etkinliklere de yer verilecek. Gerek siyasi-ideolojik anlamda

bir gelişmenin elde edilmesi, gerekse de arkadaşlar arasındaki ilişkilerin pekişmesi, kuvvetlenmesi için yararlı olduğu düşünülen kamp konusunda detaylı bilgiler daha sonra verilecektir.

Kıvılcım

DIYALEKTİK VE TARİHSEL MATERİYALİZM

Toplumumuzda felsefeye yönelik pek çok önyargı var.

"Felsefe yapma", "Lafı bırak işe bak", "Anlaşılmaz kelimeler yığını" gibi tepkiler, en sık karşılaştıklarımız.

Aslında bunlar, toplumun suçu da değil.

Bu durum, felsefeyi korkulacak, asla anlaşılamayacak ve işimize de yaramayacak "üst düzey bilgiler" olarak gösteren sistemin suçudur.

Ancak meseleyi dikkatle ele aldığımızda göreceğiz ki felsefe, biz istemesek de kendini şu veya bu şekilde dayatan ve herkesin öğrenebileceği, en çok da proletaryanın ufkunu açacak olan bir bilimdir.

Bu köşe üzerinden salt günlük gelişmelere değinmek, onları yorumlamak ve çözümler üretmek gereklidir ancak tek yapılması gereken de bu değildir.

Bu bakımdan referans olarak özellikle J. Stalin'in "Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm" eserini alarak hazırladığımız bazı temel noktaların belirtilmesinde ve okurlarımızın da bu meseleye imkanları elverdiği ölçüde eğilmelerini, sorunlarını, sorularını ve çözümlerini bizlerle de paylaşımlarını rica ediyoruz.

Diyalektik ile Metafizik Arasındaki Temel Farklar

1. Metafizik, doğayı yorumlarken doğanın birbirinden bağımsız şeylerden, olaylardan oluştuğunu savunur, olaylara rastgele ve birbiri ile ilişkisi olmayan bir durum olarak

bakar. Diyalektik ise tam tersine maddelerin ve olayların birbiri ile ilişkili olduğunu, birbirine dayandığını belirterek olaya bir bütün olarak bakar.

2. Metafizik, doğanın değişmez, gelişmez, hareket etmez olduğunu savunur. Diyalektik ise devamlı olarak birşeylerin geliştiğini, değiştiğini ve herşeyin hareket halinde olduğunu belirtir. Diyalektik, olaylara hem "birbiri ile ilişkileri ve bağlantıları" çerçevesinde, hem de olayların hareketi, değişimi, doğumu, ölümü açısından bakar. Diyalektiğe göre önemli olan o anda değişmez, yıkılmaz gibi görünen ama çürüyen değil, doğan ve gelişen şeydir.

Ancak doğan ve gelişen yenilmezdir!

Çürümeye başlayanın önüne geçilemez, o, çürür ve ölür!

Doğan şeyin ve yeşerinin de önüne geçilemez, o, doğar ve gelişir!

Örneğin günümüzde çürüyen ancak bizlere değişmeyecek, yıkılmayacak birşeymiş gibi gösterilen; kapitalizmdir. Ancak emperyalistleşmesi ile birlikte kapitalizm son aşamasına gelmiş ve çürümeye başlamıştır. İşçi sınıfı ise yeşeren ve geleceği temsil eden, ancak şu anda iktidarda olmayandır. Ancak yukarıdaki temel ilke bize şunu gösteriyor ki, kapitalizm çürümüştür ve ölümü (iktidarının yıkılması ve tasfiye edilmesi) kaçınılmazdır. Bunu yapacak olan da doğan ve yeşeren ve bunun önüne geçilemeyen işçi

sınıfıdır.

3. Metafizik, gelişme sürecini nicel birikimlerin nitel dönüşüme yol açmadığını savunur. Diyalektik ise gelişmeyi bir süreç gerektiren nicel birikimlerin bir sıçramayla (devrimle) nitel dönüşümlere yol açan bir süreç olarak kabul eder.

Örneğin; devrimler bir anda, rastgele veya can sıkıntısından değil, görünmeyen, yavaş biriken nicel birikimin sonucu olarak ortaya çıkar.

4. Metafizik, her olayda, her şeyde bulunan iç çelişkilerin varlığını reddederken, diyalektik her şeyin içindeki bu çelişkilerin, zıtlıkların ve bunların çatışmasının niteliksel değişimlere sebep olan iç kapsamı oluşturduğunu kanıtlar!

Lenin'in de dediği gibi, "**gelişme, karşıtların savaşımıdır!**"

Buraya kadar belirttiklerimiz, bizim her alanda işimize yarayacak en önemli bilgilerdir.

Toplumsal olayları ele alalım.

Eğer diyalektiği kendimize rehber ediniyorsak, gelmiş geçmiş tüm sosyal sistemlerin onu ortaya çıkaran koşulları açısından değerlendirilmelidir.

Yani hiçbir sistem, örneğin kapitalizm, rastgele ortaya çıkmamıştır.

Onun dün, bugünü ve yarını vardır. (Yarını da olsa olsa yıkımıdır)

Herşey koşullara, yere ve zamana bağlıdır.

Örneğin "kapitalizm kötüdür"

demek eksik bir tespittir.

Kapitalizm ne zaman, neye göre kötüdür?

Kapitalizm, daha geri bir sistem olan feodalizmin yerini alması, üreten güçlerin önünü açması bakımından iyidir, ileridir.

Ancak sosyalizme göre kötüdür, geridir.

Aynı şekilde sosyalizm, kapitalizme göre iyi, ilerici iken, komünizme göre kötü ve geridir.

Anarşistlerin dillerine doladığı "her devlet kötüdür" sloganı ne kadar da metafizik bir yaklaşım değil mi?

Diyalektik bizlere herşeyin hareket halinde, sürekli bir değişim, gelişim halinde olduğunu veriyorsa, bu, eski olanın ölmesini ve yerini yenisinin almasını dayatmaktadır.

Dolayısıyla bugün kimi çevrelerce propaganda edilen "emperyalizm yıkılmaz", "kapitalizm tarihin son sistemidir" gibisinden safsatalar, gerçeği yansıtmamaktadır.

Ve dolayısıyla ezilenlerin devrimleri çok normal ve kaçınılmazdır.

Bu da yavaş değişimlerle değil, ancak devrim ile gerçekleşebilir.

Diyalektik bizlere, iç çelişkilerin çatışmak zorunda olduğunu öğretiyorsa, kapitalistler ile işçi sınıfı arasındaki çelişki ve bu çelişkiden doğan çatışma ile (sınıf savaşımı, proletaryanın iktidarı alması) bu çelişkinin ortadan kalkacak olması bir gerçekliktir.

(Devam Edecek)

Soru

Denizler bizlerin malıysa, neden denize girmek için bazı tiplere para veriyoruz?

Polemik

TC-İngiltere-AB-Yunanistan- ABD-BM derken şimdi de Azerbaycan çıktı başımıza. Gelin "ay balam" gelin!

Üniversite Günlüğü

YDÜ'lü yöneticiler TV programlarında herkesi "YDÜ Ailesi"ne davet ediyorlar. Okul taksiti 1 gün gecikse sınava almazlar, hakkınızla aldığınız bursu keserler, eylem yaparsınız dinlemezler, servisler balık istifi... Ne aileymiş bel! Yaşasın parasız, demokratik, bilimsel "aile"!

Sinir Küpü

⚡ Denктаş-Perinçek-Mehmet Gül gibi tipler Lozan'da "Bağımsız Türkiye" demiş. Kızıl Elma değil, Kurtlu Elma bunlar. Bağımsız Türkiye ancak komünistler iktidara geldiğinde mümkün olacak. O zaman da bu işi siz beğenmeyeceksiniz! Vazgeçtim! Kurtlu Elma da değilsiniz siz! Ancak Kokmuş Armutsunuz!

⚡ Londra'da kafasına sıkılan 8 kurşunla öldürülen genç için polis özür dilemiş. Sizin gibi katillerin beline beline kızıl sokmasıyla vursam, sonra da özür dilesem nasıl olur? Ama Allahı var, İngiliz polisi centilmen. TC polisi özür de dilemiyor.

Aksine 11 yaşındaki çocuğa 13 mermi sıkıp, bir de "teröristti velet" deyip suç atıyor. Nere koyduydum yahu ben bu kızıl sokmasıyla?

⚡ Yunanistan'da 26 Temmuz tarihli büyük grev yaşamı durdurdu. Tüm ulaşım, iletişim ve basın sektörü kilitlendi. İşçilerin neler yapabileceğini görmek ve göstermek istemeyenler ne haber? "Artık benden geçti demek istiyorsan arkadaş", git Lefkoşa'da telefon direği ol!

⚡ Mazot ve sigaraya gene zam geldi! Sigarayı bırakanlar zam haberlerinden dertlenip yine sigaraya başlayacaklar. Ben de yakında mazota başlayorum. Hani benim bidonum?

⚡ Learning sınavına şortla geldiği için bu memlekette sınavdan adam atılıyor! Ne be, Temmuz sıcağında montla mı gelecektik! Yazın şortlu kişinin montlu olmaz öyle mi?! Yoldaş bir ayran getir, sıcak bastı!!!

www.ozgurkibris.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin
Mücadelenin İnternetteki Adresi

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 45

SOSYALİST TARIM SİSTEMİ I

1. Kolhozlar Makine ve Traktör İstasyonları ve Sovhozlar biçimindeki sosyalist tarım sistemi, tarımsal üretimin örgütlenmesinin en ileri ve en yüksek biçimidir. Sosyalizmde tarımın görevi, halkın besin maddelerine ve sanayinin hammaddelere olan gereksinimlerinin her yönlü giderilmesidir. Emek üretkenliğinin yükseltilmesi, sosyalist tarımda her hektar tarımsal kullanım alanından ürün birimi başına daha az emek harcamasıyla daha büyük miktarda ürün elde edilmesinde ifadesini bulmaktadır.
2. Makine ve Traktör İstasyonları, kolektif iktisadi üretimin sanayisel maddi üretim temelleri, Kolhozların sosyalist devlet tarafından yönlendirilmelerinin dayanak noktalarıdır. Makine ve Traktör İstasyonlarının ana görevi, Kolхозlarda bütün tarımsal kültürlerin hektar başına üretimini mümkün olduğunca artırmak, toplumsal hayvan mevcudunu hayvanların veriminin

buna paralel yükseltilmesiyle birlikte büyümek, hizmet edilen Kolхозlardaki ziraatın ve hayvancılığın brüt ve meta üretimini büyümektir. Makine ve Traktör İstasyonları, Kolhozların üretiminin gelişmesi açısından tayin edici rolü oynamaktadırlar.

3. Tarımsal artel, sosyalizmde kolektif iktisadın tek doğru biçimidir. Kolhozlar, sosyalist kooperatifsel işletmeler olarak, sosyalist devletin mülkiyetinde bulunan tayin edici üretim araçlarının ve Kolhozun mülkiyeti olan bazı üretim araçlarının yardımıyla yapılan kolektif köylülerin emeğine dayanmaktadırlar. SSCB'de Kolhozlara, ellerinde bulundurdıkları toprak, devlet tarafından süresiz ve parasız kullanım karşılığında tahsis edilmiştir. Sovyet Devleti, tarımın finanse edilmesi ve kolektif köylülerin kültürel gereksinimlerinin giderilmesi için geniş çapta aracı hizmete sunmaktadır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.